PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

Lege
pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Titlul I
Dispoziții generale

Art. 1 – Prezenta lege cuprinde dispozițiile privind punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul Civil, denumită în continuare „Codul civil", având ca principal obiect punerea de acord a legislației civile existente cu prevederile acestuia, precum şi soluționarea conflictului de legi rezultând din intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 2 – Ori de câte ori legi speciale sau complementare Codului civil fac trimitere la „Codicele civil" (sau „Codul civil"), denumit în continuare „Codul civil din 1864", sau la dispoziții abrogate ori modificate prin prezenta lege, trimiterea se consideră a fi făcută, atunci când este cazul, la dispozițiile corespunzătoare care le înlocuiesc.

Art. 3 – Actele şi faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârşite sau produse înainte de intrarea în vigoare a Codului civil nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârşirii ori producerii lor.

Art. 4 – Actele juridice nule, anulabile sau afectate de alte cauze de ineficacitate la data intrării în vigoare a Codului civil rămân supuse dispozițiilor legii vechi, neputând fi considerate valabile ori, după caz, eficace, potrivit Codului civil sau dispozițiilor prezentei legi.

Art. 5 – (1) Dispozițiile Codului civil se aplică tuturor actelor şi faptelor încheiate sau, după caz, produse ori săvârşite după intrarea sa în vigoare, precum şi situațiilor juridice născute după intrarea sa în vigoare.

(2) Dispozițiile Codului civil sunt aplicabile şi efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acestuia derivate din starea şi capacitatea persoanelor, din căsătorie, filiație, adopție şi obligația legală de întreținere, din raporturile de proprietate, inclusiv regimul general al bunurilor şi din raporturile de vecinătate, dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea în vigoare a Codului civil.

Titlul II
Dispoziții cu privire la Titlul Preliminar al Codului civil

Capitolul I

Dispoziții de punere în aplicare

Art. 6 – (1) Noțiunea de „profesionist" prevăzută de art. 3 din Codul civil include noțiunile de comerciant, întreprinzător, operator economic, precum şi orice alte persoane autorizate să desfăşoare o activitate cu sau fără caracter economic, astfel cum aceste noțiuni sunt prevăzute de lege, la data intrării în vigoare a Codului civil.

(2) În toate actele normative în vigoare, expresiile „acte de comerț" sau „fapte de comerț" se înlocuiesc cu expresia „activități de producție, comerț sau prestări de servicii", după caz.

Capitolul II
Dispoziții de modificare și completare a unor legi

Secțiunea 1
Modificarea și completarea unor dispoziții ale Codului civil

Art. 7 – Alineatul (2) al articolului 18 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 24 iulie 2009, se modifica și va avea urmatorul cuprins:

„(2) Publicitatea se realizează prin cartea funciară, Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, registrul comerțului, precum şi prin alte forme de publicitate prevăzute de lege."

Secțiunea a 2-a
Modificarea și completarea unor legi speciale

Art. 8 - Alineatul (1) al articolului 1 din Legea nr. 31/1990 privind societatile comerciale, republicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificarile și completarile ulterioare, se modifica și va avea urmatorul cuprins:

„(1) În vederea desfăşurării de activități de producție, comerț sau prestări de servicii, persoanele fizice şi persoanele juridice se pot asocia şi pot constitui societăți comerciale, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi."

Art. 9 – Alineatul (2) al articolului 1 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificarile și completarile ulterioare, se modifica și va avea urmatorul cuprins:

„(2) În înțelesul prezentei legi, comercianții sunt persoanele fizice autorizate să desfăşoare activități economice, întreprinderile individuale sau familiale, societățile comerciale, companiile naționale şi societățile naționale, regiile autonome, grupurile de interes economic, grupurile europene de interes economic şi organizațiile cooperatiste."

Titlul III
Dispoziții cu privire la Cartea I – „Despre persoane" a Codului civil

Capitolul I
Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare

Art. 10 - (1) Drepturile personalității sunt supuse legii în vigoare la data exercitării lor.

(2) Orice atingere adusă drepturilor personalității este supusă legii în vigoare la data săvârşirii acesteia.

Art. 11 - Dispozițiile art. 76 din Codul civil nu se aplică în cazul în care punerea la dispoziție a informației sau a materialului s-a făcut anterior datei intrării în vigoare a Codului civil, chiar dacă utilizarea informației ori a materialului se realizează după această dată.

Art. 12 - Dispozițiile art. 78 - 81 din Codul civil sunt aplicabile şi în privința persoanelor decedate anterior datei intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 13 – Persoanele aflate la data intrării în vigoare a Codului civil sub tutelă, curatelă, interdicție sau alte măsuri de ocrotire sunt supuse, în ceea ce priveşte capacitatea lor, dispozițiilor acestui Cod.

Art. 14 - Dispozițiile privitoare la consiliul de familie se aplică tutelei şi curatelei instituite după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 15 - Dispozițiile Codului civil privitoare la regimul juridic general aplicabil persoanelor juridice se aplică şi persoanelor juridice în ființă la data intrării sale în vigoare, însă numai în măsura în care prin legile aplicabile fiecărei persoane juridice nu se prevede altfel.

Art. 16 - Dispozițiile art.252-257 din Codul civil se aplică faptelor săvârşite după intrarea în vigoare a Codului civil.

Capitolul II
Dispoziții de modificare și completare a unor legi

Secțiunea 1
Modificarea și completarea unor dispoziții ale Codului civil

Art. 17 – Cartea I – „Despre persoane" din Legea nr.287/2009 privind *Codul civil, publicata în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 511 din 24 iulie 2009*, se modifica și completeaza dupa cum urmeaza:

1. Articolul 31 se modifica și va avea urmatorul cuprins:

„Patrimoniul. Mase patrimoniale și patrimonii de afectațiune

Art. 31 - (1) Orice persoană fizică sau persoană juridică este titulară a unui patrimoniu care include toate drepturile şi datoriile evaluabile în bani ce aparțin acesteia.

(2) Acesta poate face obiectul unei diviziuni sau unei afectațiuni, însă numai în cazurile şi condițiile prevăzute de lege.

(3) Patrimoniile de afectațiune sunt masele patrimoniale fiduciare, constituite potrivit dispozițiilor Titlului IV al Cărții a III-a, cele afectate exercitării unei profesii autorizate, precum şi alte patrimonii determinate potrivit legii."

2. Alineatul (3) al articolului 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Lichidarea patrimoniului profesional individual se face în conformitate cu dispozițiile art.1941-1948, dacă prin lege nu se dispune altfel."

3. La articolul 42, denumirea marginală și alineatul (1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Actele minorului referitoare la munca sa

(1) Minorul poate să încheie acte civile referitoare la munca, la îndeletnicirile artistice sau sportive ori la profesia sa, cu încuviințarea părinților sau a tutorelui, precum şi cu respectarea dispozițiilor legii speciale, dacă este cazul."

4. Alineatul (2) al articolului 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru cei care nu au capacitate de exercițiu, actele juridice se încheie, în numele acestora, de reprezentanții lor legali, în condițiile prevăzute de lege. Dispozițiile art.42 alin.(1) sunt aplicabile în mod corespunzător."

5. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45

Frauda comisă de incapabil

Anulabilitatea actului nu este înlăturată de simpla declarație a celui lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă că este capabil să contracteze. Dacă însă a folosit manopere dolosive, instanța, la cererea părții induse în eroare, poate menține contractul atunci când apreciază că aceasta ar constitui o sancțiune civilă adecvată."

6. Alineatul (1) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cel lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă poate invoca şi singur, în apărare, anulabilitatea actului pentru incapacitatea sa rezultată din minoritate ori din punerea sub interdicție judecătorească."

7. Alineatul (1) al articolului 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Orice persoană are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică şi psihică, la demnitate, dreptul la respectarea vieții private, precum şi dreptul la propria imagine."

8. Articolul 93 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 93

Cazurile speciale

Domiciliul copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi şi supus unor măsuri de protecție specială, în cazurile prevăzute de lege, se află la instituția, la familia sau la persoanele cărora le-a fost dat în plasament."

9. Articolul 95 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 95

Domiciliul la curatorul special

Dacă a fost numit un curator special pentru administrarea bunurilor succesorale, cei chemați la moştenire au domiciliul la curator, în măsura în care acesta este îndreptățit să îi reprezinte."

10. Alineatul (4) al articolului 100 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Hotărârea judecătorească prin care se dispune anularea, completarea sau modificarea unui act de stare civilă, precum şi înregistrarea făcută în temeiul unei asemenea hotărâri sunt opozabile oricărei alte persoane cât timp printr-o nouă hotărâre nu s-a stabilit contrariul. Actul administrativ prin care s-a dispus rectificarea unui act de stare civilă, precum şi înregistrarea făcută în baza lui sunt opozabile oricărei persoane până la proba contrară."

11. După alineatul (3) al articolului 130, se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) Actele încheiate de tutore în lipsa avizului consultativ sunt anulabile. Încheierea actului cu nerespectarea avizului atrage numai răspunderea tutorelui. Dispozițiile art.155 sunt aplicabile."

12. Articolul 175 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.175

Liberalitățile primite de descendenții interzisului judecătoresc

Din bunurile celui pus sub interdicție judecătorească, descendenții acestuia pot fi gratificați de către tutore cu avizul consiliului de familie şi cu autorizarea instanței de tutelă, fără însă să se poată da scutire de raport."

13. Alineatul (1) al articolului 216 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Hotărârile şi deciziile contrare legii, actului de constituire sau statutului pot fi atacate în justiție de oricare dintre membrii organelor de conducere sau de administrare care nu au participat la deliberare sau care au votat împotrivă şi au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de şedință, în termen de 15 zile de la data când li s-a comunicat copia de pe hotărârea sau decizia respectivă ori de la data când a avut loc şedința, după caz."

Secțiunea a 2-a
Modificarea și completarea unor legi speciale

Art. 18 - Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare se modifică după cum urmează:

1. Articolul 88 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 88 - (1) Utilizarea unei opere care conține un portret necesită consimțământul persoanei reprezentate în acest portret, în condițiile art. 73, 74 şi 79 din Codul civil. De asemenea, autorul, proprietarul sau posesorul acesteia nu are dreptul să o reproducă sau să o utilizeze fără consimțământul succesorilor persoanei reprezentate, timp de 20 de ani după moartea acesteia, cu respectarea şi a dispozițiilor art. 79 din Codul civil.

(2) În lipsa unei clauze contrare, consimțământul nu este necesar dacă persoana reprezentată în portret este de profesie model sau a primit o remunerație pentru a poza în acel portret. De asemenea, existența consimțământului se prezumă în condițiile art. 76 din Codul civil".

2. Articolul 89 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 89** - Utilizarea unei corespondențe adresate unei persoane necesită consimțământul destinatarului, iar după moartea acestuia, timp de 20 de ani, al succesorilor săi, dacă destinatarul nu a dorit altfel. În toate cazurile, sunt deopotrivă aplicabile dispozițiile art. 71 alin. (1) şi (2), art. 72, art. 74 şi art. 79 din Codul civil."

Art. 19 - Alineatul (1) al articolului 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 din 20 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.290/2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Domiciliul unei persoane fizice este la adresa unde îşi are principala aşezare."

Art. 20 – Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare se modifică după cum urmează:

1. La articolul 144, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„*a) prelevarea de organe, țesuturi şi celule de origine umană, în scop* terapeutic, se poate efectua de la persoane majore în viață, având capacitate de exercițiu deplină, după obținerea consimțământului informat, scris, liber, prealabil şi expres al acestora, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1. Se interzice prelevarea de organe, țesuturi şi celule de la persoane lipsite de discernământ;"

2. La articolul 147, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. prelevarea de organe, țesuturi şi/sau celule de la persoanele decedate se face numai cu consimțământul scris a cel puțin unu dintre membrii majori ai familiei sau al rudelor, în ordinea prevăzută de art. 81 din Codul civil. "

Titlul IV
Dispoziții cu privire la Cartea a II-a – „Despre familie" a Codului civil

Capitolul I
Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare

Art. 21 - Dispozițiile privind logodna sunt aplicabile numai în cazul în care aceasta a fost încheiată după data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 22 - (1) Validitatea căsătoriei încheiate înainte de data intrării în vigoare a Codului civil se stabileşte potrivit cu dispozițiile legii în vigoare la data încheierii ei.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care, după intrarea în vigoare a Codului civil, a intervenit un fapt care, potrivit dispozițiilor acestuia, acoperă nulitatea, căsătoria nu mai poate fi constatată nulă sau nu mai poate fi anulată după intrarea în vigoare a Codului civil.

(3) În cazul în care faptul prin care se acoperă nulitatea presupune curgerea unui termen, căsătoria nu mai poate fi constatată nulă sau nu mai poate fi anulată după trecerea acelui termen de la data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 23 - Existența tutelei constituie cauză de nulitate relativă a căsătoriei numai în cazul căsătoriilor încheiate după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 24 - Indiferent de data încheierii căsătoriei, în ceea ce priveşte relaţiile lor personale şi patrimoniale, soţii sunt supuşi, de la data intrării sale în vigoare, dispoziţiilor Codului civil.

Art. 25 - Dispoziţiile art. 315 alin.(1) din Codul civil sunt aplicabile şi în cazul căsătoriilor încheiate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil, dacă imposibilitatea unuia dintre soţi de a-şi manifesta voinţa intervine sau se menţine şi după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 26 - Dispoziţiile art. 316 din Codul civil sunt aplicabile şi în cazul căsătoriilor în fiinţă la data intrării în vigoare a Codului civil, dacă actele juridice care pun în pericol grav interesele familiei sunt săvârşite de unul dintre soţi după această dată.

Art. 27 - Dispoziţiile art. 322 din Codul civil sunt aplicabile şi în cazul căsătoriilor în fiinţă la data intrării în vigoare a Codului civil, dacă actele de dispoziţie asupra locuinţei familiei sau asupra bunurilor care mobilează sau decorează locuinţa familiei ori deplasarea acestora din locuinţă au intervenit după această dată.

Art. 28 - Dispoziţiile art. 323 din Codul civil sunt aplicabile contractelor de închiriere încheiate după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 29 - Dispoziţiile art. 324 din Codul civil sunt aplicabile şi în cazul căsătoriilor în fiinţă la data intrării în vigoare a Codului civil, dacă atribuirea beneficiului contractului de închiriere se face după această dată.

Art. 30 - Dispoziţiile art. 340 şi ale art. 341 din Codul civil sunt aplicabile şi căsătoriilor în fiinţă la data intrării în vigoare a Codului civil ori de câte ori actul juridic sau faptul juridic în temeiul căruia a fost dobândit bunul intervine după această dată.

Art. 31 - Dispoziţiile art. 345 - 350 din Codul civil sunt aplicabile şi căsătoriilor în fiinţă la data intrării în vigoare a Codului civil, dacă actul sau faptul juridic cu privire la un bun comun a intervenit după această dată.

Art. 32 - Dispoziţiile art. 351 – 354 din Codul civil sunt aplicabile şi căsătoriilor în fiinţă la data intrării în vigoare a Codului civil, dacă datoria s-a născut după această dată.

Art. 33 - (1) Dispoziţiile art. 358 din Codul civil sunt aplicabile şi căsătoriilor în fiinţă la data intrării în vigoare a Codului civil, dacă actul de împărţire a bunurilor comune se încheie după această dată.

(2) În cazul cererilor de împărţire a bunurilor comune aflate în curs de judecată în primă instanţă la data intrării în vigoare a Codului civil, instanţa de judecată poate dispune împărţirea bunurilor comune în timpul căsătoriei, fără a mai fi necesară examinarea motivelor temeinice.

Art. 34 - Dispoziţiile art. 369 din Codul civil privind modificarea convenţională a regimului matrimonial sunt aplicabile şi căsătoriilor în fiinţă la data intrării în vigoare a Cod civil.

Art. 35 - Dispoziţiile art. 370 – 372 din Codul civil privind separaţia judiciară de bunuri sunt aplicabile şi căsătoriilor în fiinţă la data intrării în vigoare a Codului civil, dacă actele prin care se pun în pericol interesele patrimoniale ale familiei sunt încheiate de unul dintre soţi după această dată.

Art. 36 - (1) Dispoziţiile Codului civil privitoare la divorţ se aplică fără a se deosebi între căsătoriile încheiate înainte sau după intrarea sa în vigoare.

(2) Divorţul pronunţat anterior intrării în vigoare a Codului civil produce efectele stabilite de legea în vigoare la data când s-a pronunţat hotărârea rămasă irevocabilă.

Art. 37 - În cazul cererilor de divorţ formulate anterior intrării în vigoare a Codului civil, instanţa poate să dispună divorţul prin acordul soţilor, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 373 lit. a) şi ale art. 374 din Codul civil.

Art. 38 - Dispoziţiile Codului civil privind divorţul prin acordul soţilor pe cale administrativă sau prin procedură notarială sunt aplicabile şi căsătoriilor în fiinţă la data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 39 - În cazul cererilor de divorţ formulate anterior intrării în vigoare a Codului civil instanţa de judecată poate să dispună divorţul în temeiul al art. 373 lit. b) şi al art. 379 alin. (1) din Codul civil, chiar dacă reţine culpa exclusivă a reclamantului, în măsura în care motivele de divorţ subzistă şi după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 40 - Dispoziţiile art. 385 din Codul civil privind încetarea regimului matrimonial se aplică numai în cazul divorţului care intervine după data intrării in vigoare a Codului civil.

Art. 41 - Dispoziţiile art. 386 din Codul civil sunt aplicabile numai în cazul în cazul în care cererea de divorţ este introdusă după intrarea in vigoare a Codului civil, iar actele juridice sunt încheiate de un soţ în frauda celuilalt soţ după data introducerii cererii de divorţ.

Art. 42 - Dispoziţiile art. 388 din Codul civil privind acordarea despăgubirilor sunt aplicabile în cazul în care motivele de divorţ s-au ivit după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 43 - Dispoziţiile hotărârilor judecătoreşti privitoare la relaţiile personale şi patrimoniale dintre copii şi părinţii lor divorţaţi înainte de intrarea în vigoare a Codului civil pot fi modificate potrivit dispoziţiilor art. 403 din Codul civil.

Art. 44 - Stabilirea filiaţiei, tăgăduirea paternităţii sau orice altă acţiune privitoare la filiaţie este supusă dispoziţiilor Codului civil şi produce efectele prevăzute de acesta numai în cazul copiilor născuţi după intrarea lui în vigoare.

Art. 45 - Dispozițiile art. 455 din Codul civil sunt aplicabile şi în cazul în care minorul dobândeşte capacitate de exercițiu anticipată, potrivit art. 40 din Codul civil.

Art. 46 - Adopțiile încuviințate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil rămân supuse, în ceea ce priveşte validitatea lor, legii în vigoare la data când au fost încuviințate.

Art. 47 - Dispozițiile art. 503 alin. (2) din Codul civil privind prezumția de mandat tacit reciproc între părinți sunt aplicabile în cazul actelor curente încheiate de unul dintre părinți, după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 48 - Dispozițiile art. 531 din Codul civil privind modificarea şi încetarea pensiei de întreținere sunt aplicabile şi în cazul pensiilor de întreținere stabilite prin hotărâre judecătorească anterior intrării în vigoare a Codului civil.

Capitolul II
Dispoziții de modificare și completare a unor legi

Secțiunea 1
Modificarea și completarea unor dispoziții ale Codului civil

Art. 49 – Cartea a II-a – „Despre familie" din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 24 iulie 2009, se modifică și completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 266 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile privind condițiile de fond pentru încheierea căsătoriei sunt aplicabile în mod corespunzător, cu excepția avizului medical şi a autorizării instanței de tutelă."

2. Alineatul (3) al articolului 274 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul adopției, dispozițiile alin. (1) şi (2) sunt aplicabile atât între cei care au devenit rude prin adopție, cât şi între cei a căror rudenie firească a încetat prin efectul adopției."

3. Alineatul (1) al articolului 322 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Fără consimțământul scris al celuilalt soț, niciunul dintre soți, chiar dacă este proprietar exclusiv, nu poate dispune de drepturile asupra locuinței familiei şi nici nu poate încheia acte prin care ar fi afectată folosința acesteia."

4. După alineatul (2) al articolului 323 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În caz de deces al unuia dintre soți, soțul supraviețuitor continuă exercitarea dreptului său locativ dacă nu renunță în mod expres la acesta, în termenul prevăzut la art.1834."

5. Alineatul (4) al articolului 324 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică în mod similar şi în cazul în care bunul este proprietatea comună a celor 2 soţi, atribuirea beneficiului locuinţei conjugale producând efecte până la data rămânerii definitive a hotărârii de partaj."

6. Alineatele (1), (2) şi (4) ale articolului 333 se modifică şi vor avea următorul cuprins:

„(1) Prin convenţie matrimonială se poate stipula ca soţul supraviețuitor să preia fără plată, înainte de partajul moştenirii, unul sau mai multe dintre bunurile comune, deţinute în devălmăşie sau în coproprietate. Clauza de preciput poate fi stipulată în beneficiul fiecăruia dintre soţi sau numai în favoarea unuia dintre ei.

(2) Clauza de preciput nu este supusă raportului donaţiilor, ci numai reducţiunii, în condiţiile art.1096 alin.(1) şi (2).

(...)

(4) Clauza de preciput devine caducă atunci când comunitatea încetează în timpul vieţii soţilor, când soţul beneficiar predecedează soţului dispunător ori când aceştia au decedat în acelaşi timp sau când bunurile care au făcut obiectul ei au fost vândute la cererea creditorilor comuni."

7. Alineatul (2) al articolului 334 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(2) După autentificarea convenţiei matrimoniale în timpul căsătoriei sau după primirea copiei de pe actul căsătoriei, potrivit art. 291, notarul public expediază, din oficiu, un exemplar al convenţiei la serviciul de stare civilă unde a avut loc celebrarea căsătoriei, pentru a se face menţiune pe actul de căsătorie, la registrul menţionat la alin. (1), precum şi la celelalte registre de publicitate, în condiţiile alin. (4). "

8. Articolul 348 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art.348

Aportul de bunuri comune

Bunurile comune pot face obiectul unui aport la societăţi, asociaţii sau fundaţii, în condiţiile legii."

9. Articolul 349 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art.349

Regimul aporturilor

(1) Sub sancţiunea prevăzută la art.347, niciunul dintre soţi nu poate singur, fără acordul celuilalt soţ, să dispună de bunurile comune prin constituirea acestora ca aport la capitalul social al unei societăţi sau pentru dobândirea de părţi sociale ori, după caz, de acţiuni. În cazul societăţilor comerciale ale căror acţiuni sunt tranzacţionate pe o piaţă reglementată, soţul care nu şi-a dat acordul la întrebuinţarea bunurilor comune nu poate pretinde decât daune-interese de la celălalt soţ, fără a fi afectate drepturile dobândite de terţi.

(2) În cazul prevăzut la alin.(1), calitatea de asociat este recunoscută soţului care a aportat bunul comun, dar părţile sociale sau acţiunile sunt bunuri comune. Soţul asociat exercită singur drepturile ce decurg din această calitate şi poate realiza singur transferul părţilor sociale ori, după caz, al acţiunilor deţinute.

(3) Calitatea de asociat poate fi recunoscută şi celuilalt soţ, dacă acesta şi-a exprimat voinţa în acest sens. În acest caz, fiecare dintre soţi are calitatea de asociat pentru părţile sociale sau acţiunile atribuite în schimbul a jumătate din valoarea bunului, dacă, prin convenţie, soţii nu au stipulat alte cote-părţi. Părţile sociale sau acţiunile ce revin fiecăruia dintre soţi sunt bunuri proprii."

10. Alineatul (1) al articolului 357 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) În cadrul lichidării comunităţii, fiecare dintre soţi preia bunurile sale proprii, după care se va proceda la partajul bunurilor comune şi la regularizarea datoriilor."

11. La articolul 360 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:

„(2) Prin convenţie matrimonială, părţile pot stipula clauze privind lichidarea acestui regim în funcţie de masa de bunuri achiziţionate de fiecare dintre soţi în timpul căsătoriei, în baza căreia se va calcula creanţa de participare. Dacă părţile nu au convenit altfel, creanţa de participare reprezintă jumătate din diferenţa valorică dintre cele două mase de achiziţii nete şi va fi datorată de către soţul a cărui masă de achiziţii nete este mai mare, putând fi plătită în bani sau în natură."

12. La articolul 367, literele a) şi b) se modifică şi vor avea următorul cuprins:

„a) includerea în comunitate, în tot sau în parte, a bunurilor dobândite sau a datoriilor proprii născute înainte ori după încheierea căsătoriei, cu excepţia bunurilor prevăzute la art. 340 lit. b) şi c);

b) restrângerea comunităţii la bunurile sau datoriile anume determinate în convenţia matrimonială, indiferent dacă sunt dobândite sau, după caz, născute înainte sau în timpul căsătoriei, cu excepţia datoriilor prevăzute la art. 351 lit. c);"

13. Alineatul (1) al articolului 374 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) Divorţul prin acordul soţilor poate fi pronunţat indiferent de durata căsătoriei şi indiferent dacă există sau nu copii minori rezultaţi din căsătorie."

14. Alineatul (2) al articolului 398 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(2) Celălalt părinte păstrează dreptul de a veghea asupra modului de creştere şi educare a copilului, precum şi dreptul de a consimţi la adopţia acestuia."

15. La articolul 452, după litera c) se introduce o literă nouă, lit. d) cu următorul cuprins:

„d) celeritatea în îndeplinirea oricăror acte referitoare la procedura adopţiei."

16. Alineatul (1) al articolului 454 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) Adopţia se încuviinţează de către instanţa de tutelă, dacă este în interesul superior al copilului şi sunt îndeplinite toate celelalte condiţii prevăzute de lege."

17. Articolul 459 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art.459

Capacitatea și starea de sănătate

Persoanele care nu au capacitate deplină de exercițiu, precum şi persoanele cu boli psihice şi handicap mintal nu pot adopta."

18. La articolul 463 alineatului (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) părinții fireşti sau, după caz, tutorele copilului ai cărui părinți fireşti sunt decedați, necunoscuți, declarați morți sau dispăruți ori puşi sub interdicție, în condițiile legii."

19. Articolul 465 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.465

Libertatea consimțământului părinților

Părinții fireşti ai copilului sau, după caz, tutorele trebuie să consimtă la adopție în mod liber, necondiționat şi numai după ce au fost informați în mod corespunzător asupra consecințelor adopției, în special asupra încetării legăturilor de rudenie ale copilului cu familia sa de origine."

20. Articolul 467 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 467

Refuzul părinților de a-și da consimțământul

În mod excepțional, instanța de tutelă poate trece peste refuzul părinților fireşti sau, după caz, al tutorelui de a consimți la adopție, dacă se dovedeşte, cu orice mijloc de probă, că acesta este abuziv şi instanța apreciază că adopția este în interesul superior al copilului, ținând seama şi de opinia acestuia, dată în condițiile legii, cu motivarea expresă a hotărârii în această privință."

21. Articolul 472 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 472

Decăderea adoptatorului din exercițiul drepturilor părintești

Dacă adoptatorul este decăzut din exercițiul drepturilor părinteşti, instanța de tutelă, ținând seama de interesul superior al copilului, poate să instituie tutela sau una dintre măsurile de protecție prevăzute de lege. Ascultarea copilului este obligatorie, dispozițiile art. 264 fiind aplicabile."

22. Articolul 476 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 476

Desfacerea adopției

(1) Adopția este desfăcută de drept în cazul prevăzut la art. 462 alin. (2) lit. a).

(2) De asemenea, adopția poate fi desfăcută în cazul în care față de adoptat este necesară luarea unei măsuri de protecție prevăzută de lege, dacă desfacerea adopției este în interesul superior al copilului. În acest caz, adopția se consideră desfăcută pe data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti prin care se dispune măsura de protecție, în condițiile legii."

23. După alineatul (2) al articolului 477 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Adopția poate fi desfăcută la cererea adoptatorului numai după ce adoptatul a dobândit capacitate deplină de exercițiu, în condițiile legii, chiar dacă faptele au fost săvârşite anterior acestei date."

Secțiunea a 2-a
Modificarea și completarea unor legi speciale

Art. 50 - Articolul 21 litera d) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificarile și completarile ulterioare, se modifica și va avea urmatorul cuprins:

„d) convenția matrimonială, încheiată înaintea sau în timpul căsătoriei, inclusiv modificarea acesteia, hotărârea judecătorească privind modificarea judiciară a regimului matrimonial, precum şi hotărârea de divorț pronunțate în cursul exercitării comerțului."

Art. 51 - După articolul 29[1] din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificarile și completarile ulterioare, se introduce un nou articol, art. 29[2], cu urmatorul cuprins:

„Art. 29[2] – La nivelul Uniunii Naționale a Notarilor Publici se înființează Registrul național notarial al regimurilor matrimoniale, ținut în format electronic. Organizarea şi funcționarea acestui registru, precum şi procedura de înscriere şi consultare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției."

Titlul V
Dispoziții cu privire la Cartea a III-a - „Despre bunuri" a Codului civil

Capitolul I
Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare

Art. 52 - Dispozițiile art. 553 alin. (2) din Codul civil se aplică numai moştenirilor deschise după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 53 - Dispozițiile art. 576 din Codul civil se aplică situațiilor născute după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 54 - În toate cazurile în care accesiunea imobiliară artificială presupune exercitarea unui drept de opțiune de către proprietarul imobilului, efectele accesiunii sunt guvernate de legea în vigoare la data începerii lucrării.

Art. 55 - Dispozițiile legale cuprinse în Secțiunea 1 – „Limite legale" a Capitolului III – „Limitele juridice ale dreptului de proprietate privată" din Titlul II – „Proprietatea privată" al Cărții a III-a din Codul civil nu se aplică situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 56 - (1) Valabilitatea şi efectele juridice ale clauzei de inalienabilitate instituite prin convenție sunt guvernate de legea în vigoare la momentul încheierii convenției.

(2) Valabilitatea clauzei de inalienabilitate instituite prin testament este guvernată de legea în vigoare la data încheierii acestuia, iar efectele clauzei sunt guvernate de legea în vigoare la data deschiderii succesiunii.

Art. 57 - Dispoziţiile art. 630 din Codul civil se aplică numai inconvenientelor cauzate după data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 58 - Dispoziţiile art. 641 din Codul civil se aplică numai actelor juridice încheiate după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 59 - Dispoziţiile art. 643 alin. (1) şi (2) din Codul civil se aplică şi în cazurile în care hotărârea judecătorească nu a rămas definitivă până la data intrării în vigoare a Codului civil, iar cele ale alin. (3) se aplică şi în situaţiile în care pricina nu a fost soluţionată în primă instanţă până la data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 60 - Dispoziţiile art.660 – 666 din Codul civil se aplică situaţiilor juridice născute după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 61 - Dispoziţiile art. 667 şi art. 668 din Codul civil se aplică numai actelor juridice încheiate după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 62 - (1) Dispoziţiile art.669 - 686 din Codul civil sunt aplicabile convenţiilor de partaj încheiate după intrarea în vigoare a Codului civil.

(2) De asemenea, dispoziţiile art.669 - 686 din Codul civil se aplică şi partajului judiciar atunci când cererea de chemare în judecată a fost introdusă după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 63 - Dispoziţiile art.687-692 din Codul civil nu aduc atingere prevederilor cuprinse în Legea nr.282/2004 privind protecţia dobânditorilor cu privire la unele aspecte ale contractelor purtând asupra dobândirii unui drept de utilizare pe durată limitată a unor bunuri imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 30 iunie 2004.

Art. 64 - Dispoziţiile art.693-702 din Codul civil nu se aplică drepturilor de superficie constituite înaintea intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 65 - Drepturile de uzufruct în fiinţă şi după intrarea în vigoare a Codului civil se exercită potrivit dispoziţiilor acestuia, dacă nu se prevede altfel prin prezenta lege.

Art. 66 - Dispoziţiile art. 714 din Codul civil se aplică indiferent de data constituirii uzufructului. În cazul uzufructului constituit prin convenţie încheiată anterior intrării în vigoare a Codului civil, acesta este şi rămâne incesibil, mai puţin în cazul în care părţile convin altfel.

Art. 67 - Dispoziţiile art. 715 alin. (2) – (4) din Codul civil se aplică numai în cazurile în care încheierea sau reînnoirea contractelor de locaţiune sau de arendare are loc după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 68 - Dispoziţiile art. 746 alin.(1) lit. e) din Codul civil se aplică drepturilor de uzufruct constituite ulterior intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 69 - Dispozițiile art. 747 din Codul civil sunt aplicabile şi în cazul uzufructului constituit anterior intrării în vigoare a Codului civil, dacă abuzul de folosință este săvârşit ulterior acestei date.

Art. 70 - Dispozițiile art. 748 alin.(2) din Codul civil se aplică în toate cazurile în care bunul a fost distrus ulterior intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 71 - Dispozițiile art. 770 alin.(1) lit. f) din Codul civil se aplică numai drepturilor de servitute constituite ulterior intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 72 - Dispozițiile art. 876-915 din Codul civil privitoare la cazurile, condițiile, efectele şi regimul înscrierilor în cartea funciară se aplică numai actelor şi faptelor juridice încheiate sau, după caz, săvârşite ori produse după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 73 - Înscrierile în cartea funciară efectuate în temeiul unor acte sau fapte juridice încheiate sau, după caz, săvârşite ori produse anterior intrării în vigoare a Codului civil vor produce efectele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii acestor acte ori, după caz, la data săvârşirii sau producerii acestor fapte, chiar dacă aceste înscrieri sunt efectuate după data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 74 - (1) Privilegiile speciale imobiliare şi ipotecile legale născute până la intrarea în vigoare a Codului civil pot fi înscrise şi după această dată, fie în vechile registre de publicitate imobiliară, dacă pentru imobilele grevate nu sunt deschise cărți funciare noi în condițiile art. 58^1 din Legea cadastrului şi a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, fie în noile cărți funciare, potrivit dispozițiilor acestei din urmă legi.

(2) Privilegiile speciale imobiliare înscrise fie în vechile registre de publicitate imobiliară, fie în noile cărți funciare până la intrarea în vigoare a Codului civil sau, după caz, în condițiile prevăzute la alin. (1), se convertesc de plin drept în ipoteci legale după expirarea unui termen de un an de la intrarea în vigoare a Codului civil sau, după caz, de la data înscrierii şi se vor supune dispozițiilor Codului civil.

(3) De la data intrării în vigoare a Codului civil, privilegiile speciale imobiliare prevăzute în legi speciale devin ipoteci legale şi vor fi supuse regimului prevăzut de Codul civil pentru ipoteci legale.

Art. 75 - (1) În cazul în care, pentru prima dată, s-au înscris în cartea funciară, fără cauză legitimă, drepturi reale potrivit art. 58^1 din Legea cadastrului şi a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, terții dobânditori cu titlu oneros ai vreunui drept real imobiliar, întemeindu-se, cu bună-credință, pe cuprinsul cărții funciare, nu se pot prevala contra adevăraților proprietari, străini de cartea funciară, de dispozițiile art. 901 din Codul civil sau ale art. 31 din Legea nr. 7/1996, după caz, cât timp nu s-a împlinit termenul de uzucapiune tabulară prevăzut de Codul civil sau dacă în acest termen s-a înscris o acțiune prin care se contestă cuprinsul cărții funciare.

(2) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile şi înscrierilor efectuate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil. În acest caz, însă, termenul de uzucapiune tabulară prevăzut la alin. (1) se calculează de la data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 76 - Cererile de înscriere, precum şi acţiunile în justiţie, întemeiate pe dispoziţiile Legii cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent de data introducerii lor, vor fi soluţionate potrivit normelor materiale în vigoare la data încheierii actului sau, după caz, la data săvârşirii ori producerii faptului juridic generator al dreptului supus înscrierii, cu respectarea normelor procedurale în vigoare în momentul introducerii lor.

Art. 77 - Dispoziţiile art. 920 din Codul civil se aplică numai cazurilor de intervertire apărute ulterior intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 78 - Dispoziţiile art.930-934 din Codul civil referitoare la uzucapiunea imobiliară se aplică numai în cazurile în care posesia a început după data intrării în vigoare a acestui Cod. Pentru cazurile în care posesia a început înainte de această dată, sunt aplicabile dispoziţiile referitoare la uzucapiune în vigoare la data începerii posesiei. Pentru imobilele pentru care, la data începerii posesiei, nu erau deschise cărţi funciare, rămân aplicabile dispoziţiile în materie de uzucapiune din Codul civil din 1864.

Art. 79 - În vederea aplicării prevederilor art. 831 din Codul civil, sunt considerate sigure, printre altele, plasamentele având drept obiect următoarele:

1. titluri de proprietate asupra bunurilor imobile;
2. valori mobiliare emise sau garantate de statul român sau de unităţile administrativ-teritoriale ale acestuia ori de oricare dintre statele membre ale Uniunii Europene, Statele Unite ale Americii sau oricare dintre statele membre, Banca Internaţională de Reconstrucţie şi Dezvoltare sau Banca Europeană de Investiţii;
3. valori mobiliare emise de către o persoană juridică care exploatează un serviciu public în România şi este autorizată să fixeze tarife pentru utilizarea serviciului respectiv;
4. valori mobiliare garantate de stat sau de unităţile administrativ-teritoriale ale acestuia în favoarea fiduciarului, în sensul angajamentului de a disponibiliza resursele financiare necesare pentru achitarea dobânzilor şi a capitalului la data scadenţei fiecăruia dintre acestea;
5. valori mobiliare emise de o societate comercială, în măsura în care acestea:
    a. sunt garantate cu o ipotecă de rangul întâi asupra unui imobil sau cu valori mobiliare prezumate ca fiind sigure;
    b. sunt garantate cu o garanţie reală de rangul întâi asupra echipamentului societăţii, iar societatea şi-a achitat dobânzile aferente împrumuturilor contractate în decursul precedenţilor zece ani sau
    c. sunt emise de o societate ale cărei acţiuni ordinare sau preferenţiale sunt considerate plasamente sigure.
6. valori mobiliare emise de o instituţie de credit autorizată de Banca Naţională a României, în măsura în care activitatea principală a respectivei instituţii de credit constă în acordarea de împrumuturi garantate cu ipotecă de rang întâi asupra bunurilor imobile situate în România;
7. creanţe garantate cu ipotecă asupra imobilelor situate în România:
    a. în cazul în care plata capitalului şi a dobânzilor este garantată personal sau real de stat sau de unităţile administrativ-teritoriale ale acestuia;

b. în cazul în care valoarea creanței nu depăşeşte 75% din valoarea imobilului care garantează plata, după deducerea sumelor reprezentând creanțe garantate cu acelaşi imobil şi având rang egal sau superior creanței respective;
c. în cazul în care suma cu care valoarea creanței depăşeşte 75% din valoarea imobilului care garantează plata, după deducerea sumelor reprezentând creanțe garantate cu acelaşi imobil şi având rang egal sau superior creanței respective, este garantată personal sau real de stat, de unitățile administrativ-teritoriale ale acestuia, Agenția Națională pentru Locuințe, sau, după caz, printr-o poliță de asigurare ipotecară emisă de o societate de asigurare-reasigurare autorizată în condițiile legii;

8. acțiuni preferențiale integral liberate, emise de o societate comercială ale cărei acțiuni ordinare sunt considerate plasamente sigure sau care a distribuit, în decursul celor cinci exerciții financiare precedente, dividendele stipulate pentru toate acțiunile sale preferențiale;

9. acțiuni ordinare, emise de o societate comercială care şi-a îndeplinit, pe o perioadă precedentă de trei ani consecutivi, obligația de informare continuă prevăzută de dispozițiile legale care reglementează valorile mobiliare, în măsura în care:

a) aceste acțiuni sunt cotate la o bursă autorizată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare şi

b) capitalizarea bursieră a societății respective, excluzând acțiunile preferențiale şi pachetele de acțiuni mai mari de 10% din capitalul social, depăşeşte valoarea stabilită în acest sens de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

10. acțiuni ale unei societăți de investiții sau titluri de participare la un fond deschis de investiții sau la o fiducie, în măsura în care minimum 60% din portofoliul acestor entități reprezintă plasamente prezumate ca fiind sigure, dacă societatea, fondul sau, după caz, fiducia respectivă şi-au îndeplinit, în ultimii trei ani, obligația de raportare prevăzută de legea privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare."

Capitolul II
Dispoziții de modificare și completare a unor legi

Secțiunea 1
Modificarea și completarea unor dispoziții ale Codului civil

Art.80 – Cartea a III-a – „Despre bunuri" din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, publicata în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 511 din 24 iulie 2009, se modifica și se completeazà dupà cum urmeazà:

1. Alineatul (3) al articolului 556 se modifica și va avea urmàtorul cuprins:

„(3) Exercitarea dreptului de proprietate poate fi limitată şi prin voința proprietarului, cu excepțiile prevăzute de lege."

2. Alineatul (4) al articolului 563 se modifica și va avea urmàtorul cuprins:

„(4) Hotărârea judecătorească prin care s-a admis acțiunea în revendicare este opozabilă şi poate fi executată şi împotriva terțului dobânditor, în condițiile Codului de procedură civilă."

3., După alineatul (8) al articolului 566 se introduce un nou alineat, alin. *(9), cu următorul cuprins:*

„(9) Dispozițiile alin. (3), (4) şi (8) se aplică numai în acele situații în care cheltuielile nu se concretizează într-o lucrare nouă, caz în care sunt incidente dispozițiile corespunzătoare din materia accesiunii imobiliare artificiale."

4. Alineatul (2) al articolului 577 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Când lucrarea este ridicată de proprietarul imobilului cu materialele sale sau cu materialele altuia, dreptul de proprietate asupra lucrării se naşte în favoarea proprietarului imobilului din momentul începerii lucrării, pe măsura realizării ei, dacă prin lege sau act juridic nu se prevede altfel."

5. Articolul 597 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.597

Lucrările efectuate de un detentor precar

Lucrările făcute de un detentor precar sunt supuse, în mod corespunzător, regulilor aplicabile autorului de rea-credință."

6. Alineatul (2) al articolul 662 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În lipsa unor dispoziții legale, a regulilor de urbanism sau a obiceiului locului, înălțimea zidului comun se stabileşte de părți, dar fără a depăşi 2 metri, socotindu-se şi coama zidului."

7. Alineatul (3) al articolul 743 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cu toate acestea, legatarul uzufructului universal ori cu titlu universal este obligat să achite, în proporție cu obiectul uzufructului şi fără niciun drept de restituire, legatele cu titlu particular având ca obiect obligații de întreținere sau, după caz, rente viagere."

8. Articolul 763 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.763

Dobândirea servituții prin uzucapiune

Prin uzucapiune tabulară poate fi dobândită orice servitute, iar prin uzucapiune extratabulară pot fi dobândite numai servitutile pozitive."

9. Articolul 773 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.773

Noțiunea

Fiducia este operațiunea juridică prin care unul sau mai mulți constituitori transferă drepturi reale, drepturi de creanță, garanții ori alte drepturi patrimoniale sau un ansamblu de asemenea drepturi, prezente ori viitoare, către unul sau mai mulți fiduciari care le exercită cu un scop determinat, în folosul unuia sau al mai multor beneficiari. Aceste drepturi alcătuiesc o masă patrimonială autonomă, distinctă de celelalte drepturi şi obligații din patrimoniile fiduciarilor."

10. Articolul 781 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.781

Opozabilitatea fiduciei

(1) Fiducia este opozabilă terților de la data menționării sale în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

(2) Înscrierea drepturilor reale imobiliare, inclusiv a garanțiilor reale imobiliare, care fac obiectul contractului de fiducie se face şi în cartea funciară pentru fiecare drept în parte."

11. Articolul 782 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 782

Precizarea calității fiduciarului

(1) Când fiduciarul acționează în contul masei patrimoniale fiduciare, el poate să facă mențiune expresă în acest sens, cu excepția cazurilor în care acest lucru este interzis prin contractul de fiducie.

(2) De asemenea, când masa patrimonială fiduciară cuprinde drepturi a căror transmitere este supusă publicității, în registrul de publicitate fiduciarul poate solicita să se menționeze denumirea fiduciarului şi calitatea în care acționează.

(3) În toate cazurile în care constituitorul sau beneficiarul solicită acest lucru în conformitate cu contractul de fiducie, fiduciarul va trebui să îşi precizeze calitatea în care acționează. În caz contrar, dacă actul este păgubitor pentru constituitor, se va considera că actul a fost încheiat de fiduciar în nume propriu."

12. Alineatul (1) al articolului 784 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În raporturile cu terții, se consideră că fiduciarul are puteri depline asupra masei patrimoniale fiduciare, acționând ca un veritabil şi unic titular al drepturilor în cauză, cu excepția cazului în care se dovedeşte că terții aveau cunoştință de limitarea acestor puteri."

13. Alineatul (1) al articolului 786 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Bunurile din masa patrimonială fiduciară pot fi urmărite, în condițiile legii, de titularii de creanțe născute în legătură cu aceste bunuri sau de acei creditori ai constituitorului care au o garanție reală asupra bunurilor acestuia şi a cărei opozabilitate este dobândită, potrivit legii, anterior stabilirii fiduciei. Dreptul de urmărire poate fi exercitat şi de ceilalți creditori ai constituitorului, însă numai în temeiul hotărârii judecătoreşti definitive de admitere a acțiunii prin care a fost desființat sau a devenit inopozabil, în orice mod, cu efect retroactiv contractul de fiducie."

14. Alineatul (1) al articolului 788 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Dacă fiduciarul nu îşi îndeplineşte obligațiile sau pune în pericol interesele care i-au fost încredințate, constituitorul, reprezentantul său sau beneficiarul poate cere în justiție înlocuirea fiduciarului şi numirea unui administrator provizoriu al masei patrimoniale fiduciare. Mandatul administratorului provizoriu încetează în momentul înlocuirii fiduciarului sau în momentul respingerii definitive a cererii de înlocuire. Numirea administratorului provizoriu se realizează potrivit dispozițiilor referitoare la ordonanța preşedințială, care se aplică în mod corespunzător."

15. Alineatul (1) al articolului 793 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cu excepția cazului în care, potrivit legii, actului constitutiv sau înțelegerii ulterioare a părților ori împrejurărilor concrete, administrarea se realizează cu titlu gratuit, administratorul are dreptul la o remunerație stabilită prin actul constitutiv sau prin înțelegerea ulterioară a părților, prin lege ori, în lipsă, prin hotărâre judecătorească; în acest ultim caz, se va ține seama de uzanțe şi, în lipsa unui asemenea criteriu, de valoarea serviciilor prestate de administrator."

16. Alineatul (1) al articolului 798 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Administratorul este obligat să investească sumele de bani aflate în administrarea sa în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu referitoare la plasamentele considerate sigure."

17. După alineatul (2) al articolului 878 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Mai mulți proprietari nu pot fi înscrişi în aceeaşi carte funciară, decât dacă se află în coproprietate pe cote-părți ori în devălmăşie."

18. Alineatul (2) al articolului 885 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Drepturile reale se vor pierde sau stinge numai prin radierea lor din cartea funciară cu consimțământul titularului dat prin înscris autentic notarial. Acest consimțământ nu este necesar dacă dreptul se stinge prin împlinirea termenului arătat în înscriere ori prin decesul sau, după caz, prin încetarea existenței juridice a titularului, dacă acesta era o persoană juridică."

19. Articolul 888 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 888

Condițiile de înscriere

Înscrierea în cartea funciară se efectuează în baza înscrisului autentic notarial, a hotărârii judecătoreşti rămase definitive, a certificatului de moştenitor sau în baza unui alt act în cazurile în care legea prevede aceasta."

20. Alineatul (2) al articolului 899 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Justificarea unei înscrieri provizorii se face cu consimțământul celui împotriva căruia s-a efectuat înscrierea provizorie sau în temeiul unei hotărâri judecătoreşti definitive. În acest din urmă caz, dispozițiile art. 896 şi art. 897 se aplică, în mod corespunzător, şi acțiunii în justificare tabulară."

21. La articolul 908 alineatul (1), punctul 1 va avea următorul cuprins:

„1. înscrierea, încheierea sau, după caz, actul în temeiul căruia s-a dispus înscrierea sunt nule sau anulabile, după caz."

22. La articolul 920 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) dacă detentorul precar săvârşeşte împotriva posesorului acte de rezistență neechivoce în privința intenției sale de a începe să se comporte ca un proprietar; în acest caz, intervertirea nu se va produce însă mai înainte de împlinirea termenului prevăzut pentru restituirea bunului;"

Secțiunea a 2-a
Modificarea și completarea unor legi speciale

Art. 81 - Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauza de utilitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 iunie 1994, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.35 - Dacă în termen de un an bunurile imobile expropriate nu au fost utilizate potrivit scopului pentru care au fost preluate de la expropriat sau, după caz, lucrările nu au fost începute, foștii proprietari pot să ceară retrocedarea lor, dacă nu s-a făcut o nouă declarare de utilitate publică. În acest scop, foștii proprietari vor fi notificați la adresa comunicată expropriatorului în vederea plății despăgubirii."

2. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins :

„Art.36 – Cererea de retrocedare se introduce la tribunal în termenul general de prescripție care curge de la data notificării prevăzute la art.35.

În acest caz, tribunalul, verificând temeiurile cererii, va dispune retrocedarea, iar prețul imobilului se va stabili ca şi în situația exproprierii, fără a putea însă depăşi despăgubirea actualizată."

3. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins :

„Art.37 - În cazul în care lucrările pentru care s-a făcut exproprierea nu s-au realizat, iar expropriatorul doreşte înstrăinarea imobilului, expropriatul – fost proprietar – are un drept prioritar la dobândire, la un preț ce nu poate fi mai mare decât despăgubirea actualizată.

În acest scop, expropriatorul îl va notifica pe fostul proprietar în condițiile art.35, iar dacă acesta nu optează pentru cumpărare în termen de două luni de la primirea notificării, imobilul poate fi înstrăinat în mod liber.

Dacă dreptul prioritar de dobândire este încălcat, fostul proprietar se poate substitui în drepturile cumpărătorului plătind acestuia prețul, în limita prevăzută la alin. 2, precum şi cheltuielile ocazionate de vânzare. Dreptul de substituire se exercită în termen de două luni de la data comunicării încheierii prin care s-a dispus înscrierea în cartea funciară în folosul cumpărătorului.

În acest caz, fostul proprietar preia locul cumpărătorului, substituindu-se acestuia din urmă în toate drepturile şi obligațiile născute din contractul încheiat cu încălcarea dreptului prioritar de dobândire.

Dispozițiile privind oferta de plată urmată de consemnațiune se aplică în mod corespunzător.

Procesul-verbal încheiat de executorul judecătoresc pentru a constata primirea plății de către terțul cumpărător sau, după caz, hotărârea judecătorească definitivă prin care oferta de plată şi consemnarea au fost declarate valabile ține loc de titlu de proprietate. Dispozițiile în materie de carte funciară rămân aplicabile."

Art. 82 - La articolul 3 alineatul (1) din Legea nr.51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, cu modificările și completările ulterioare, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) activități fiduciare desfășurate în condițiile Codului civil;"

Art. 83 - Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Publicitatea imobiliară întemeiată pe sistemul de evidență a cadastrului general are ca obiect înscrierea în cartea funciară a actelor şi faptelor juridice referitoare la imobilele din aceeaşi localitate, în scopul transmiterii sau constituirii de drepturi reale imobiliare ori, după caz, al opozabilității față de terți a acestor înscrieri.

2. După alineatul (1) al articolului 17 se introduce un nou alineat, alin.((1^1)), cu următorul cuprins:

„((1^1) Publicitatea imobiliară se efectuează de către birourile de cadastru şi publicitate imobiliară pentru imobilele situate în raza de activitate a acestora."

3. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 20** – (1) Înscrierile în cartea funciară sunt de trei feluri: intabularea, înscrierea provizorie şi notarea.

(2) Cazurile, condițiile şi regimul juridic al acestor înscrieri sunt stabilite de Codul civil, iar procedura de înscriere în cartea funciară, de prezenta lege."

4. Articolele 21 - 44 se abrogă.

5. Alineatul (2) al articolului 45 se abrogă.

6. Alineatul (4) al articolului 47 se abrogă.

7. La articolul 48, alineatul (1) literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) întruneşte toate condițiile de fond şi de formă cerute de lege pentru validitatea actului juridic sau dreptului pe care îl constată, atunci când înscrisul nu este o hotărâre judecătorească;

b) indică, în mod corect, numele sau, după caz, denumirea părților şi, dacă este cazul, a celui împotriva căruia urmează a se efectua înscrierea;"

8. Articolul 53 se abrogă.

9. Alineatul (1) al articolului 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) *Notarul public care a întocmit un act prin care se transmite, se modifică,* se constituie sau se stinge un drept real imobiliar este obligat să ceară, din oficiu, înscrierea în cartea funciară. În acest scop, va trimite cererea de înscriere a acestui act, în ziua întocmirii lui sau cel mai târziu a doua zi, la biroul de carte funciară în a cărui rază de activitate se află imobilul. Despre exercitarea acestei obligații se va face mențiune expresă în cuprinsul actului sau, după caz, al certificatului de moștenitor. Mențiunea se va face în cazul în care pentru bunurile din masa succesorală s-a deschis carte funciară sau există documentație cadastrală. La autentificarea actelor prin care se transmite , se modifică se constituie sau se stinge un drept real imobiliar, notarul public va solicita un extras de carte funciară pentru autentificare sau, după caz, un certificat de sarcini. Pe perioada valabilității extrasului de carte funciară pentru autentificare, registratorul nu va mai elibera decât extrase pentru informare."

10. După alineatul (8) al articolului 55, se introduce un nou alineat, alin. (8^1), cu următorul cuprins:

„(8^1) Promitentul achizitor al imobilului înscris în cartea funciară, va putea cere, în temeiul înscrisului original al promisiunii de a contracta încheiată cu cel înscris în cartea funciară, înscrierea ipotecii legale asupra imobilului, pentru restituirea sumei plătite în contul acesteia. În acest caz, privilegiul se înscrie în termenul şi condițiile prevăzute de Codul civil pentru notarea promisiunii de a contracta şi se radiază, din oficiu, dacă imobilul este dobândit de către promitentul achizitor ori de către un terț care nu este ținut să răspundă de obligațiile debitorului."

11. La articolul 55, după alineatul (9) se introduc șapte noi alineate, alin. (9^1) - (9^7), cu următorul cuprins:

„(9^1) Coproprietarul, în afară de cazurile prevăzute la alin. (8) şi (9), va putea cere, în temeiul înscrisului original de partaj şi a copiei legalizate a cererii de chemare în garanție, înscrierea ipotecii legale asupra imobilelor pe care ceilalți coproprietari le-au dobândit prin efectul partajului, pentru garantarea creanței rezultând din evicțiune.

(9^2) Arhitecții şi antreprenorii vor putea cere, în temeiul înscrisului original doveditor al contractului încheiat cu titularul înscris în cartea funciară, înscrierea unei ipoteci legale asupra imobilului, care este obiectul lucrărilor ce s-au obligat să facă, pentru garantarea prețului acestor lucrări.

(9^3) În cazurile prevăzute la alin. (9^1) şi (9^2), registratorul de carte funciară va încuviința înscrierea provizorie a ipotecii legale pentru suma arătată în înscrisul de partaj sau în contractul prevăzut la alin. (9^2), iar în lipsă, pentru o sumă maximă, arătată în cererea de înscriere. În acest din urmă caz, titularul înscris în cartea funciară va putea cere prin plângere reducerea sumei maxime. Justificarea înscrierii provizorii se va face potrivit art. 899 alin. (2) din Codul civil.

(9^4) În cazul prevăzut la alin. (9^2), se va putea cere radierea înscrierii provizorii, potrivit art. 899 alin. (3) din Codul civil, numai dacă au trecut trei luni de la predarea lucrării.

(9^5) Cesionarul unei creanțe ipotecare garantate cu o ipotecă imobiliară va putea cere în favoarea sa înscrierea ipotecii imobiliare, pe baza înscrisului de cesiune a creanței. În acest caz, debitorul cedat va putea cere în termen de o lună de la comunicarea încheierii prin care s-a încuviințat înscrierea ipotecii imobiliare, notarea excepțiilor pe care le-ar fi putut opune cedentului pentru cauze anterioare notificării sau acceptării cesiunii creanței ipotecare şi pe care înțelege să le opună cesionarului. Registratorul va încuviința în întregime sau în parte radierea dreptului de ipotecă imobiliară ori notarea excepțiilor invocate de debitorul cedat, în temeiul hotărârii judecătoreşti definitive, prin care instanța s-a pronunțat asupra temeiniciei excepțiilor invocate de debitorul cedat.

(9^6) Dacă creanța ipotecară garantată cu o ipotecă imobiliară a fost, la rândul ei, ipotecată cu o ipotecă mobiliară, dată în gaj ori dată în garanție în orice alt mod, debitorul va putea opune creditorului garantat excepțiile pe care le avea împotriva creditorului său, dacă sunt întemeiate pe cauze anterioare datei notificării sau acceptării cesiunii creanței ipotecare.

(9^7) Dacă înscrisul de ipotecă cuprinde clauza la ordin sau la purtător, se va face mențiune despre aceasta în înscriere. În acest caz, dreptul de ipotecă imobiliară sau dreptul de ipotecă mobiliară ori de gaj asupra creanței ipotecare se va dobândi şi va fi opozabil fără înscrierea în cartea funciară, prin însăşi constituirea ipotecii mobiliare, strămutarea, darea în gaj sau darea în garanție în orice alt mod a titlului la ordin sau la purtător.

(9^8) În cazul în care cesiunea creanței ipotecare nu fusese anterior notificată sau acceptată în condițiile Codului civil, comunicarea încheierii de încuviințare a înscrierii cesiunii ipotecii sau a încheierii de notare a garanției asupra creanței ipotecare va reprezenta şi notificarea creditorului cedat cu privire la cesiunea creanței ipotecare."

12. La articolul 55, după alineatul (11) se adaugă un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:

„(12) Cesiunea rangului ipotecii se va realiza în condițiile Codului civil."

13. Alineatul (3) al articolului 56 se abrogă.

14. Alineatele (1) și (2) ale articolului 58 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Până la deschiderea noilor cărți funciare, în condițiile art. 58^1 din prezenta lege, în regiunile de carte funciară supuse Decretului-lege nr.115/1938 pentru unificarea dispozițiunilor privitoare la cărțile funciare sau, după caz, Legii nr. 242/1947 pentru transformarea cărților funciare provizorii din Vechiul Regat în cărți de publicitate funciară, înscrierile privitoare la imobile, cuprinse în cărțile funciare sau, după caz, în cărțile de publicitate funciară, vor continua să fie făcute în aceste cărți, cu respectarea dispozițiilor Codului civil şi ale prezentei legi.

(2) Până la deschiderea noilor cărți funciare, în condițiile art. 58^1 din prezenta lege, în regiunile de transcripțiuni şi inscripțiuni imobiliare, privilegiile şi ipotecile legale, sechestrul, urmărirea imobilului, a fructelor şi veniturilor sale, punerea în mişcare a acțiunii penale, acțiunile pentru apărarea drepturilor reale privitoare la imobilele neînscrise în cartea funciară, precum şi actele şi faptele juridice privitoare la drepturile personale sau la alte raporturi juridice în legătură cu aceste imobile vor continua să fie transcrise ori, după caz, înscrise în vechile registre de publicitate imobiliară, cu respectarea dispozițiilor Codului civil şi ale prezentei legi."

15. Alineatele (2) și (3) ale articolul 69 se abrogă.

Art. 84 – Legea nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 2008, *cu modificările și completările ulterioare se modifică după cum urmează:*

1. Titlul Legii nr.213/1998 se modifică și va fi următorul:

„Lege privind bunurile proprietate publică"

2. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 24** - În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Ministerul Finanțelor Publice va elabora normele metodologice prevăzute la art. 20, pe care le va supune spre aprobare Guvernului."

3. Alineatul (5) al articolului 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În litigiile privitoare la dreptul de administrare, statul este reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, iar unitățile administrativ-teritoriale, de către consiliile județene, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile locale, care dau mandat scris, în fiecare caz, preşedintelui consiliului județean sau primarului. Acesta poate desemna un alt funcționar de stat sau un avocat care să-l reprezinte în fața instanței."

Titlul VI
Dispoziții cu privire la Cartea a IV-a – „Despre moștenire și liberalități" a Codului civil

Capitolul I
Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare

Art. 85 - Moştenirile deschise înainte de intrarea în vigoare a Codului civil sunt supuse legii în vigoare la data deschiderii moştenirii.

Art. 86 - Dispozițiile alin. (3) şi (4) ale art.954 din Codul civil se aplică numai procedurilor succesorale notariale sau judiciare începute după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 87 - Prevederile art. 958 şi 959 din Codul civil se aplică numai faptelor săvârşite după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 88 - Înlăturarea efectelor nedemnității prin testament autentic sau printr-un act autentic notarial este supusă înscrierii în registrul național notarial prevăzut la art.1046 din Codul civil.

Art. 89 - Prevederile art. 829 din Codul civil de la 1864 nu se aplică în cazul în care copilul s-a născut după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 90 - Execuțiunile testamentare începute înainte de data intrării în vigoare a Codului civil nu pot dura mai mult de doi ani calculați de la această dată, cu posibilitatea de prelungire în condițiile art. 1079 alin. (3) din Codul civil.

Art. 91 - În cazul moştenirilor care se deschid după data intrării în vigoare a Codului civil, executorii cu sau fără sezină instituiți prin testamente anterioare acestei date, au atribuțiile prevăzute în art. 1080 din Codul civil, cu excepția cazului în care atribuțiile au fost limitate expres de testator.

Art. 92 - În sensul prevederilor art.1120 alin.(1) din Codul civil, se consideră că a operat acceptarea tacită a moştenirii dacă succesibilul nu a renunțat la moştenire până la expirarea termenului de opțiune succesorală, cu excepția cazului prevăzut la art.1112 şi la art.1113 alin. (2) din Codul civil.

Capitolul II
Dispoziții de modificare și completare a unor legi

Secțiunea 1
Modificarea sau completarea unor dispoziții ale Codului civil

Art. 93 - Cartea a IV-a – „Despre moștenire și liberalități" din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 511 din 24 iulie 2009, se modifică și completează după cum urmează:

1. Articolul 965 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art.965
Noțiunea
Prin reprezentare succesorală, un moştenitor legal de un grad mai îndepărtat, numit reprezentant, urcă, în virtutea legii, în drepturile ascendentului său, numit reprezentat, pentru a culege partea ce i s-ar fi cuvenit acestuia dacă nu ar fi renunțat la moştenirea defunctului, dacă nu ar fi fost nedemn față de acesta sau decedat la data deschiderii moştenirii."

2. Alineatul (1) al articolului 967 se modifică și va avea următorul cuprins:
„(1) Poate fi reprezentată persoana lipsită de capacitatea de a moşteni, renunțătorul, precum şi nedemnul, chiar aflat în viață la data deschiderii moştenirii şi chiar dacă renunță la moştenire."

3. Articolul 993 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art.993
Noțiunea
Dispoziția prin care o persoană, numită instituit, este însărcinată să administreze bunul sau bunurile care constituie obiectul liberalității şi să le transmită unui terț, numit substituit, desemnat de dispunător, nu produce efecte decât în cazul în care este permisă de lege."

4. Articolul 994 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art.994
Substituția fideicomisară
(1) O liberalitate poate fi grevată de o sarcină care constă în obligația instituitului, donatar sau legatar, de a administra bunurile care constituie obiectul liberalității şi de a le transmite, la decesul său, substituitului desemnat de dispunător.

(2) Instituitului i se aplică în mod corespunzător dispozițiile din prezentul cod referitoare la fiduciar.

(3) Incapacitățile de a dispune se apreciază în raport cu dispunătorul iar cele de a primi în raport cu instituitul şi cu substituitul."

5. Alineatele (2) și (3) ale articolului 996 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Substituitul dobândeşte bunurile care constituie obiectul liberalității ca efect al voinței dispunătorului.

(3) Substituitul nu poate fi, la rândul său, supus obligației de administrare şi de transmitere a bunurilor. "

6. Articolul 1020 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1020

Cauzele de revocare

Donația poate fi revocată pentru ingratitudine şi pentru neexecutarea fără justificare a sarcinilor la care s-a obligat donatarul."

7. Alineatul (1) al articolului 1069 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Revocarea judecătorească a legatului poate fi cerută în cazul neîndeplinirii fără justificare a sarcinii instituite de testator. Neîndeplinirea fortuită a sarcinii poate atrage revocarea numai dacă, potrivit voinței testatorului, eficacitatea legatului este condiționată de executarea sarcinii."

8. Denumirea marginală articolului 1072 se modifică și va fi următoarea:

„Destinația bunurilor constituind obiectul unui legat ineficace"

9. Articolul 1073 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1073

Regimul legatului sarcină

Cu excepția cazului prevăzut de art. 1071 lit. f), caducitatea sau revocarea judecătorească a unui legat grevat cu un legat-sarcină în favoarea unui terț nu atrage ineficacitatea acestui din urmă legat. Moştenitorii care beneficiază de ineficacitatea legatului sunt obligați să execute legatul-sarcină."

10. Articolul 1089 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1089

Noțiunea de cotitate disponibilă

Cotitatea disponibilă este partea din bunurile moştenirii care nu este rezervată prin lege şi de care defunctul poate dispune în mod neîngrădit prin liberalități."

11. Alineatul (1) al articolului 1090 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Liberalitățile neraportabile făcute soțului supraviețuitor, care vine la moştenire în concurs cu alți descendenți decât cei comuni lor, nu pot depăşi un sfert din moştenire şi nici partea descendentului care a primit cel mai puțin."

12. Alineatul (5) al articolului 1097 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dacă donatarul este un succesibil obligat la raport iar partea supusă reducțiunii reprezintă mai puțin de jumătate din valoarea bunului donat, donatarul rezervatar poate păstra bunul, iar reducțiunea necesară întregirii rezervei celorlalți moştenitori rezervatari se va face prin luare mai puțin sau prin echivalent bănesc."

13. Articolul 1112 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1112

Prezumția de renunțare

(1) Este prezumat, până la proba contrară, că a renunțat la moştenire succesibilul care, deşi cunoştea deschiderea moştenirii şi calitatea lui de succesibil ca urmare a citării sale în condițiile legii, nu acceptă moştenirea în termenul prevăzut la art. 1103.

(2) Prezumția de renunțare operează numai daca citația i-a fost comunicată succesibilului cu cel puțin trei luni înainte de expirarea termenului de opțiune succesorală."

14. La articolul 1114, litera b) a alineatului (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) dreptul lăsat prin legat are ca obiect o universalitate, cum ar fi o moştenire culeasă de către testator şi nelichidată încă; în acest caz, legatarul răspunde pentru pasivul acelei universalități;

15. După alineatul (5) al articolului 1117 se introduce un nou alineat, alin.(6), cu următorul cuprins:

„(6) Oricine se consideră vătămat prin inventarul întocmit sau prin măsurile de conservare şi administrare luate de notarul public poate face plângere la instanța judecătorească competentă."

16. Alineatul (1) al articolului 1120 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Renunțarea la moştenire nu se presupune, cu excepția cazului prevăzut la art.1112 şi la art. 1113 alin.(2)."

17. Alineatul (1) al articolului 1127 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Moştenitorii legali nesezinari dobândesc sezina numai prin eliberarea certificatului de moştenitor, dar cu efect retroactiv din ziua deschiderii moştenirii."

18. Articolul 1136 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1136

Administrarea provizorie a bunurilor moştenirii

(1) Cât timp moştenirea nu a fost acceptată sau dacă succesibilul nu este cunoscut, notarul public competent poate decide să numească un curator al moştenirii pentru apărarea drepturilor moştenitorului eventual, având drepturile şi îndatoririle de administrare prevăzute la art. 1.117 alin. (3) - (5).

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), acțiunile împotriva moştenirii se vor îndrepta împotriva unui curator special, numit de notarul public competent, la cererea reclamantului."

19. La articolul 1152, denumirea marginală și alineatul (1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Căile de realizare a raportului

(1) Raportul se realizează în cadrul partajului, prin bună învoială sau pe cale judecătorească."

20. Alineatul (3) al articolului 1152 se abrogă.

Secțiunea a 2-a
Modificarea și completarea unor legi speciale

Art. 94 - Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 113 alineatul (2), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) la solicitarea notarului, în cadrul procedurii succesorale notariale;"

2. După articolul 117 se introduce un nou articol, art. 117[1] cu următorul cuprins:

„**Art. 117[1]** – În vederea aplicării prevederilor art. 1049 din Codul civil, instituţiile de credit pot emite reglementări cu privire la condiţiile de formă necesare pentru valabilitatea dispoziţiilor testamentare privind sumele de bani, valorile sau titlurile de valoare depuse de proprii clienţi."

Art. 95 – Legea notarilor publici și a activității notariale nr.36/1995 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 68 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Procedura succesorală notarială se deschide la cererea oricărei persoane interesate, precum şi a secretarului consiliului local al localității în raza căreia se aflau bunurile defunctului la data deschiderii moştenirii."

2. Alineatul (1) al articolului 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

„În cazurile prevăzute de lege sau la cererea celor interesați, notarul public, personal sau printr-un delegat, va face inventarierea bunurilor succesorale potrivit Codului civil. Dacă nu există cerere anterioară pentru deschiderea procedurii succesorale, cererea de inventariere ține loc şi de cerere de deschidere a acestei proceduri."

3. După alineatul (1) al articolului 75 se introduce un nou alineat, alin.(1[1]), cu următorul cuprins:

„(1[1]) Citația trebuie să menționeze, sub sancțiunea nulității acesteia, că în cazul neexercitării dreptului de a accepta moştenirea în termenul prevăzut de art. 1103 din Codul civil, succesibilul este prezumat că a renunțat la moştenire."

Titlul VII
Dispoziții cu privire la Cartea a V-a – „Despre obligații" a Codului civil

Capitolul I
Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare

Art. 96 – (1) Contractul este supus dispozițiilor legii în vigoare la data când a fost încheiat în tot ceea ce privește încheierea, interpretarea, efectele, executarea și încetarea sa.

(2) Modificarea contractului se face cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute de legea în vigoare la data modificării. În privința elementelor ce nu fac obiectul modificării, rămân aplicabile dispozițiile alin. (1).

Art. 97 – Obligațiile născute din faptele juridice extracontractuale sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data producerii ori, după caz, a săvârșirii lor.

Art. 98 – (1) Constituirea, conținutul și opozabilitatea drepturilor reale de garanție sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data când s-au născut.

(2) Formalitățile de publicitate pentru opozabilitate față de terți a drepturilor reale de garanție sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data efectuării acestora.

(3) Drepturile reale de garanție își păstrează rangul de prioritate dobândit conform legii în vigoare la momentul realizării formalităților de publicitate.

Art. 99 - Dispozițiile art.1182 alin.(2) și (3) din Codul civil nu sunt aplicabile contractelor a căror negociere a început înainte de intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 100 - Dispozițiile art.1186 alin.(1) și ale art.1193 alin.(2) din Codul civil nu sunt aplicabile contractelor în cazul în care oferta de a contracta a fost expediată înainte de intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 101 - Dispozițiile art. 1271 din Codul civil privitoare la impreviziune se aplică numai contractelor încheiate după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 102 - Dispozițiile art. 1274 din Codul civil privitoare la transferul riscurilor în contractele translative de proprietate se aplică numai contractelor încheiate după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 103 - Dispozițiile art. 1289-1294 din Codul civil se aplică numai în cazul în care contractul secret este încheiat după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 104 - Dispozițiile art.1330-1340 din Codul civil nu sunt aplicabile gestiunii de afaceri începute înainte de data intrării în vigoare a acestuia.

Art. 105 - Dispozițiile art.1420 din Codul civil sunt aplicabile și în cazul contractelor încheiate înainte de data intrării în vigoare a Codului civil dacă ziua în care evenimentul ar fi trebuit să se realizeze este ulterioară acelei date.

Art. 106 - Dispoziţiile art.1492 alin.(2) şi art.1493 din Codul civil se aplică şi în cazul în care obligaţia s-a născut înainte de data intrării în vigoare a acestuia, dacă darea în plată are loc ulterior acestei date.

Art. 107 - Imputaţia plăţii este supusă dispoziţiilor art.1506-1509 din Codul civil dacă plata se face după data intrării în vigoare a acestuia, indiferent de data naşterii obligaţiilor.

Art. 108 - Dispoziţiile art.1521-1526 din Codul civil sunt aplicabile în cazul obligaţiilor devenite scadente după data intrării sale în vigoare, indiferent de data naşterii obligaţiei.

Art. 109 - Clauza penală convenită după intrarea în vigoare a Codului civil produce efectele prevăzute de acesta, indiferent de data naşterii obligaţiei principale.

Art. 110 - Dispoziţiile art.1558-1565 din Codul civil se aplică şi creditorilor ale căror creanţe s-au născut înainte de data intrării sale în vigoare, dacă scadenţa se situează după această dată.

Art. 111 - (1) Creanţa transmisă prin cesiune sau subrogaţie intervenite după data intrării în vigoare a Codului civil îşi păstrează regimul stabilit de normele în vigoare la data naşterii creanţei.

(2) Obligaţia transmisă prin preluare de datorie îşi păstrează regimul stabilit de normele în vigoare la data naşterii obligaţiei.

Art. 112 - Obligaţiile extracontractuale născute înainte de intrarea în vigoare a Codului civil sunt supuse modurilor de stingere prevăzute de acesta.

Art. 113 - Formalităţile de publicitate necesare pentru opozabilitatea rezervei proprietăţii potrivit art. 1684 din Codul civil se aplică şi contractelor de vânzare cu rezerva proprietăţii încheiate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil, dacă rezerva proprietăţii nu devenise opozabilă potrivit legii anterioare.

Art. 114 - Dispoziţiile art.1690 alin. (2) şi (3) şi art. 1691 din Codul civil se aplică şi contractelor încheiate înainte de data intrării sale în vigoare, dacă preluarea bunului are loc după această dată.

Art. 115 - Art. 1710, art.1711, art. 1712 alin. (2) şi art. 1713 din Codul civil se aplică şi în cazurile în care viciile ascunse au fost descoperite după data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 116 - Dispoziţiile art.1717 din Codul civil se aplică şi contractelor încheiate înainte de data intrării în vigoare a Codului civil, în cazul în care comportamentul cumpărătorului care pricinuieşte defecţiunea survine acestei date

Art. 117 - (1) De la data intrării în vigoare a Codului civil prevederile referitoare la dreptul de preempţiune cuprinse în legile speciale aflate în vigoare la această dată se completează cu dispoziţiile art. 1730-1740 din Codul civil.

(2) Pentru drepturile de preempțiune create prin convenție, dispozițiile art. 1730-1740 din Codul civil se aplică numai în situația în care convenția a fost încheiată după intrarea în vigoare a Codului civil.

(3) Drepturile de preempțiune prevăzute la alin. (1) si (2) sunt supuse dispozițiilor art. 1730-1740 din Codul civil numai cu privire la contractele de vânzare încheiate după intrarea in vigoare în vigoare a Codului civil.

Art. 118 - Pentru cesiunile de drepturi litigioase încheiate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil îşi păstrează aplicabilitatea dispozițiile art. 1402-1404 din Codul civil de la 1864.

Art. 119 - Dacă legea nu prevede altfel, dispozițiile art.1734 din Codul civil se aplică şi drepturilor de preempțiune izvorâte din contracte încheiate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 120 – Contractul de report este supus legii în vigoare la data încheierii sale prin remiterea titlurilor către reportat.

Art. 121 – Formalitățile pentru transferul titlurilor sau al valorilor mobiliare se îndeplinesc conform legii în vigoare la data transferului, indiferent de legea care guvernează contractul de report.

Art. 122 - Dispozițiile art. 1807 din Codul civil sunt aplicabile contractelor de sublocațiune încheiate după data intrării în vigoare a Codului civil, chiar şi în cazurile în care contractul de locațiune s-a încheiat anterior acestei date.

Art. 123 - Dispozițiile art. 1810 din Codul civil sunt aplicabile în cazul tuturor contractelor de locațiune al căror termen se împlineşte după data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 124 - Dacă formalitățile de opozabilitate nu au fost îndeplinite cu privire la un contract de locațiune în curs de executare la data intrării în vigoare a Codului civil şi bunul dat în locațiune este înstrăinat după această dată, contractul de locațiune este opozabil dobânditorului numai dacă sunt îndeplinite formalitățile prevăzute de art.1811 din Codul civil.

Art. 125 - Dispozițiile art. 1823 din Codul civil se aplică şi contractelor de locațiune în curs la data intrării în vigoare a Codului civil, dacă lucrările adăugate sau autonome au fost efectuate după această dată.

Art. 126 - Dreptul de preferință al chiriaşului prevăzut de art. 1828 din Codul civil se aplică pentru orice contract de închiriere încheiat în legătură cu aceeaşi locuință sau cu o parte din aceasta:

a) după cel mult trei luni de la încetarea contractului de închiriere, dacă durata acestuia a fost mai mare de un an;

b) după cel mult o lună de la încetarea contractului de închiriere, dacă durata acestuia a fost mai mare sau egală cu o luna;

c) după cel mult trei zile de la încetarea contractului de închiriere, dacă durata acestuia a fost mai mică de o lună.

Art. 127 - Chiriaşul şi persoanele care locuiesc împreună cu acesta nu se pot prevala de dispoziţiile art. 1831 şi 1832 din Codul civil pentru a se opune evacuării silite întemeiate pe art. 1809 alin. (2) sau (3) ori pe art. 1816 alin. (3) din Codul civil.

Art. 128 - Dispoziţiile art. 1834 din Codul civil se aplică şi contractelor aflate în curs de executare la data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 129 - (1) În cazurile prevăzute la art. 1841-1843 din Codul civil, dacă încheierea contactului de asigurare pentru riscul pieirii fortuite a recoltei era obligatorie potrivit legii sau contactului de arendare, indemnizaţia de asigurare se împarte între arendator şi arendaş proporţional cu suportarea de către aceştia a riscului pieirii fortuite a recoltei.

(2) În cazul necontractării asigurării potrivit legii sau contractului de arendare, partea obligată să contracteze asigurarea răspunde faţă de cealaltă parte pentru prejudiciul astfel cauzat.

Art. 130 - În aplicarea art. 1845 din Codul civil, în cazul în care contractul nu prevede termenele şi modalităţile de plată a chiriei, executarea silită a obligaţiei se face în termenele şi modalităţile prevăzute de legislaţia aplicabilă.

Art. 131 – În aplicarea art.1885 alin.(1) din Codul civil, stipularea constituirii societăţii „pe durată nelimitată" semnifică „pe durată nedeterminată", indiferent de data constituirii.

Art. 132 – Societăţile reglementate de legi speciale continuă să fie supuse acestora.

Art. 133 – (1) Societăţile civile constituite în temeiul Codului civil din 1864 se pot transforma în oricare dintre formele de societate reglementate de Codul civil sau de alte legi, cu respectarea condiţiilor prevăzute de acestea. Actele săvârşite de acestea anterior intrării în vigoare a Codului civil rămân supuse legii în vigoare la data încheierii lor.

(2) Răspunderea asociaţilor atât între ei, cât şi faţă de terţi, pentru actele şi faptele săvârşite anterior transformării rămâne supusă legii în vigoare la data săvârşirii acestora.

Art. 134 – Dispoziţiile actelor internaţionale ratificate de România în domeniul transporturilor prevalează asupra dispoziţiilor Codului civil.

Art. 135 – Răspunderea transportatorului şi a expeditorului este guvernată de legea în vigoare la data producerii evenimentului care a cauzat prejudiciul, chiar dacă acesta a fost cunoscut de pasager, expeditor sau destinatar, după caz, ulterior intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 136 - Contractele de mandat pentru care părţile nu au prevăzut un termen şi care sunt în curs la data intrării în vigoare a Codului Civil încetează în 3 ani de la această dată.

Art. 137 – Dispozițiile art. 2094 din Codul civil se aplică numai contractelor de agenție încheiate sau al căror termen a fost prelungit după data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 138 – Efectele contractului de cont bancar curent încheiat înainte de data intrării în vigoare a Codului civil şi care s-a încheiat pe termen nedeterminat sunt guvernate de legea în vigoare la data producerii lor.

Art. 139 – Efectele contractului de facilitate de credit încheiat înainte de data intrării în vigoare a Codului civil şi care s-a încheiat pe termen nedeterminat sunt guvernate de legea în vigoare la data producerii lor.

Art. 140 – Contractul de asigurare este supus legii în vigoare la data încheierii poliței de asigurare, a certificatului de asigurare ori a notei de acoperire, după caz.

Art. 141 - Dispozițiile art. 2250 din Codul civil se aplică şi contractelor de rentă viageră încheiate înainte de data intrării în vigoare a Codului Civil, în cazul neîndeplinirii obligației de plată a ratelor de rentă scadente după această dată.

Art. 142 - Dispozițiile art. 2252 alin. (2) din Codul civil nu împiedică aplicarea în cazul contractului de rentă viageră a art. 1271 din Codul civil în privința împrejurărilor survenite pe parcursul executării contractului care nu sunt determinate de durata vieții persoanei până la decesul căreia a fost constituită renta.

Art. 143 – (1) Îndeplinirea unei obligații patrimoniale poate fi garantată de către debitor sau de către un terț prin constituirea unei garanții personale ori a unei garanții reale.

(2) De asemenea, obligațiile pot fi garantate prin anumite privilegii, prevăzute de lege.

Art. 144 – (1) Scrisorile de garanție emise înainte de data intrării în vigoare a Codului civil sunt supuse, în ceea ce priveşte condițiile de valabilitate şi efectele, regulilor aplicabile la data emiterii lor.

(2) Regresul va fi supus legii aplicabile obligației principale.

Art. 145 – (1) Dispozițiile art. 2324 alin. (4) din Codul civil se vor aplica în cazurile în care profesionistul îşi operează diviziunea patrimoniului după intrarea în vigoare a Codului civil.

(2) Creditorii la care face referire textul art. 2324 alin. (4) din Codul civil includ şi statul şi organele fiscale.

Art. 146 – (1) Dispozițiile art. 2326 alin. (1) din Codul civil se aplică în cazurile în care creditorii trec la executarea silită a creanțelor lor prin valorificarea bunurilor sesizabile ale debitorului.

(2) Dispozițiile art. 2326 alin. (2) din Codul civil se aplică în cazul în care mai mulți creditori deținând ipoteci sau privilegii cu privire la acelaşi bun al debitorului trec la executarea silită a creanțelor lor prin valorificarea respectivului bun.

Art. 147 – Preferința acordată statului şi unităților administrativ-teritoriale pentru creanțele lor nu va fi opozabilă terților înainte de momentul la care a fost

făcută publică prin înregistrarea în registrele de publicitate. O asemenea preferință va dobândi rang de prioritate de la momentul la care preferința a fost făcută publică.

Art. 148 – (1) Obligația consemnării sumelor menționate la art. 2331 din Codul civil revine persoanei obligate să le plătească.

(2) *În momentul efectuării plății sumelor menționate la alin. (1), plătitorul va* preciza instituției financiare la care a deschis contul faptul că sumele plătite sunt *afectate de o sarcină şi că titularul contului nu poate dispune de ele fără acordul* creditorilor.

(3) În cazul omisiunii respectării procedurii de deschidere a contului şi de oferire a instrucțiunilor necesare instituției financiare la care se deschide contul, plătitorul va răspunde pentru prejudiciul pricinuit creditorilor.

Art. 149 – (1) Constituirea, conținutul şi opozabilitatea privilegiului sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data când s-au născut.

(2) Formalitățile de publicitate pentru opozabilitate față de terți a privilegiilor sunt guvernate dispozițiilor legii în vigoare la data efectuării acestora.

(3) Privilegiile pentru care formalitățile de publicitate au fost efectuate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil îşi păstrează rangul de prioritate dobândit conform legii în vigoare la momentul realizării acestora.

Art. 150 – Dispozițiile art. 2335 din Codul civil nu se aplică şi creditorilor ipotecari a căror ipotecă a fost perfectată anterior înregistrării privilegiului.

Art. 151 – Dispozițiile art. 2342 din Codul civil se aplică numai privilegiilor speciale.

Art. 152 – În cazul cesiunii de creanță încheiate în scop de garanție, dispozițiile privind executarea din Titlul XI al Codului civil vizează numai executarea drepturilor cesionarului cu privire la transferul creanței cedate, iar nu drepturile cesionarului asupra debitorului cedat.

Art. 153 – În cazul în care mai multe bunuri care se unesc prin accesiune fac *obiectul mai multor ipoteci, titularul oricăreia dintre ipoteci poate pretinde separarea* bunurilor în condițiile art. 600 din Codul civil.

Art. 154 – (1) În cazul ipotecii asupra unei universalități de bunuri, în momentul în care un bun părăseşte universalitatea, acesta nu mai este grevat de ipotecă.

(2) Dispozițiile art. 1562-1565 din Codul civil rămân aplicabile.

Art. 155 – În exercitarea dreptului său de urmărire, creditorul ipotecar va trebui să țină seama de ipotecile mobiliare privilegiate reglementate de art. 2425 şi art. 2426 din Codul civil, chiar dacă acestea au fost constituite sau înscrise după înscrierea ipotecii sale.

Art. 156 – Răspunderea celui ce dobândeşte un bun ipotecat în condițiile art. 2361 din Codul civil priveşte numai datoriile ipotecare care grevează bunul în cauză.

Art. 157 – În cazul în care ipoteca este constituită de un terț, acesta va avea drepturile şi obligațiile unui debitor ipotecar, fără a fi supus regimului juridic al garanțiilor personale.

Art. 158 – (1) Ipoteca convențională poate fi constituită în favoarea creditorului obligației ipotecare sau a unui terț.

(2) Atunci când beneficiarul ipotecii este un terț, el va exercita drepturile unui creditor ipotecar şi va fi ținut de obligațiile acestuia.

(3) Ipoteca convențională poate fi constituită în favoarea unui singur beneficiar sau a mai multor beneficiari simultan.

(4) Atunci când sunt mai mulți beneficiari ai aceleiaşi ipoteci ei vor primi acelaşi rang fie prin înregistrarea simultană a ipotecii în registrele de publicitate, fie prin desemnarea unui agent al ipotecii.

(5) Agentul ipotecii va putea să exercite toate drepturile unui creditor ipotecar. El va putea singur să asigure perfectarea ipotecii şi menținerea sau modificarea înregistrării acesteia.

(6) Agentul ipotecii va răspunde față de beneficiarii ipotecii pentru actele întreprinse.

Art. 159 – (1) În cazul în care debitorul ipotecar contractează o nouă datorie către creditorul ipotecar, ipoteca constituită pentru vechea datorie poate fi menținută de către creditorul ipotecar pentru garantarea noii datorii.

(2) Ipoteca menținută va dobândi rangul dat de momentul înscrierii mențiunii de menținere.

(3) Dispozițiile art. 2372 din Codul civil nu vor fi aplicabile în cazul menținerii ipotecii.

Art. 160 – (1) În cazul în care bunul ipotecat a fost distrus, deteriorat ori valoarea sa a fost diminuată în aşa mod încât a devenit inferioară valorii obligației ipotecare, creditorul ipotecar poate cere debitorului să constituie o nouă ipotecă pentru garantarea aceleiaşi obligații.

(2) Noua ipotecă trebuie să privească un bun a cărui valoare să fie cel puțin egală cu valoarea obligației ipotecare.

(3) Noua ipotecă trebuie să aibă acelaşi rang cu cea care privea bunul distrus, deteriorat sau a cărui valoare a fost diminuată.

(4) În cazul în care debitorul nu constituie, indiferent de motiv, aceasta nouă ipotecă, creditorul poate considera creanța ipotecară drept scadentă imediat.

(5) Ipoteca constituită conform alin. (1) nu va fi supusă anulării pe care administratorul judiciar sau lichidatorul o pot solicita cu privire la actele încheiate de debitor în perioada suspectă.

Art. 161 – Actele de dispoziție ce au ca efect imposibilitatea de executare a ipotecii sau care fac această executare excesiv de anevoioasă pentru creditor sunt anulabile la cererea creditorului ipotecar, cu excepția cazului în care creditorul ipotecar a aprobat aceste acte.

Art. 162 – Ipotecile imobiliare constituite înainte de data intrării în vigoare a Codului civil sunt supuse, în ceea ce priveşte condițiile de valabilitate, dispozițiilor legale existente la data constituirii lor.

Art. 163 – Prin „ipoteci imobiliare" în sensul Titlului XI din Codul civil se desemnează toate garanțiile reale imobiliare indiferent de momentul şi de temeiul juridic al constituirii lor.

Art. 164 - Ipotecile mobiliare constituite înainte de data intrării în vigoare a Codului civil vor fi supuse, în ceea ce priveşte condițiile de valabilitate, dispozițiilor legale existente la data constituirii lor.

Art. 165 – Prin „ipoteci mobiliare" în sensul Titlului XI din Codul civil, se desemnează toate garanțiile reale mobiliare care nu necesită deposedarea debitorului de bunul afectat garanției indiferent de momentul şi de temeiul juridic al constituirii lor.

Art. 166 - În cazul înstrăinării bunului ipotecat, în condițiile art. 2393 din Codul civil, în lipsă de dispoziție contrară în contractul de ipotecă, debitorul ipotecar va depune prețul într-un cont bancar distinct şi îl va informa pe creditorul ipotecar cu privire la acesta. Creditorul ipotecar are dreptul să solicite informații de la banca deponentă cu privire la operațiunile realizate de debitorul ipotecar asupra sumelor depuse în acest cont.

Art. 167 - În aplicarea art. 2396 alin. (3) din Codul civil, dacă prin constituirea noii garanții este afectat rangul ipotecii existente, creditorul ipotecar trebuie să îşi exprime acordul cu privire la constituirea noii garanții.

Art. 168 - Portofoliul de creanțe reprezintă o universalitate de creanțe în sensul art. 2398 din Codul civil.

Art. 169 - Pentru opozabilitate, ipoteca se înscrie în arhivă şi se notează în Cartea Funciară, potrivit art. 902 alin. (2) pct.15 din Codul civil.

Art. 170 - Dispozițiile art. 2410 alin. (2) lit. (c) din Codul civil se aplică şi în cazurile în care creditorul ipotecar devine cotitular al contului.

Art. 171 – (1) Avizele de garanție înscrise în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare anterior intrării în vigoare a Codului civil continuă să îşi producă efectele.

(2) După intrarea în vigoare a Codului civil şi până la adoptarea reglementărilor de organizare şi funcționare a Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare, înscrierea ipotecilor mobiliare şi a operațiunilor asimilate acestora se va realiza prin folosirea formularelor existente, în mod corespunzător.

Art. 172 – Dispozițiile art. 2426 din Codul civil nu se aplică ipotecilor constituite înainte de data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 173 - În sensul art.2440 alin.(2) din Codul civil, simpla invocare a posibilității de executare silită şi a efectelor neîndeplinirii obligației nu constituie constrângere.

Art. 174 - Dovada dreptului de a prelua bunul în sensul art. 2441 alin. (1) din Codul civil se face cu prezentarea unei copii a avizului de ipotecă.

Art. 175 - În orice moment al executării şi fără a fi necesar să se încerce înainte intrarea în posesie prin mijloace proprii, creditorul poate apela la procedura preluării silite a bunului reglementată de art. 2442 din Codul civil.

Art. 176 - În sensul art. 2451 lit. c) din Codul civil, notificarea vânzării va preciza capitalul creanței ipotecare şi va menționa, în mod generic, că la acesta se adaugă accesoriile.

Art. 177 - În cadrul cheltuielilor rezonabile făcute de creditor cu preluarea bunului ipotecat se includ şi despăgubirile pe care acesta le datorează conform art. 2437 alin. (2) şi art. 2443 alin. (3) din Codul civil.

Art. 178 - În cazul în care creditorul a preluat bunul ipotecat în contul creanței, creanța ipotecară se stinge, iar creditorul nu mai poate exercita nicio acțiune personală şi nici urmări pe debitor, chiar dacă valoarea bunului preluat nu acoperă integral creanța ipotecară.

Art. 179 - Dispozițiile art. 2465 din Codul civil se aplică numai în situațiile în care creditorul ipotecar nu şi-a exercitat drepturile conferite de art. 2400-2405 din Codul civil.

Art. 180 – Prin „gaj" în sensul Titlului XI din Codul civil se desemnează toate garanțiile reale mobiliare care necesită deposedarea debitorului de bunul afectat garanției indiferent de momentul şi de temeiul juridic al constituirii lor.

Art. 181 – (1) Gajul constituit înainte de data intrării în vigoare a Codului civil este supus în ceea ce priveşte condițiile de valabilitate dispozițiilor legale existente la data constituirii sale.

(2) Gajul pentru care formalitățile de deposedare sau de înregistrare au fost îndeplinite înainte de data intrării în vigoare a Codului civil şi pentru care condiția deposedării nu s-a pierdut până la data intrării în vigoare a Codului civil este supus în ceea ce priveşte ordinea de preferință, opozabilitatea şi efectele față de terți dispozițiilor legale existente la data deposedării debitorului sau la data înregistrării gajului.

(3) Executarea silită a gajului începută înainte de data intrării în vigoare a Codului civil va fi continuată în conformitate cu dispozițiile legale existente la data începerii executării.

Art. 182 - În sensul art. 2482 alin. (2) din Codul civil, deținerea se poate realiza şi prin intermediul controlului unic sau comun al unei casete de valori în care se află depozitate sumele de bani.

Art. 183 – (1) Drepturile de retenție exercitate înainte de data intrării în vigoare a Codului civil vor fi supuse în ceea ce priveşte condițiile de valabilitate dispozițiilor legale existente la data exercitării lor.

(2) Drepturile de retenție înregistrate înainte de data intrării în vigoare a Codului civil vor fi supuse în ceea ce priveşte ordinea de preferință, opozabilitatea şi efectele față de terți dispozițiilor legale existente la data înregistrării lor.

Capitolul II
Dispoziții de modificare și completare a unor legi

Secțiunea 1
Modificarea și completarea unor dispoziții ale Codului civil

Art. 184 – Cartea a V-a – „Despre obligații" din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, publicata în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 511 din 24 iulie 2009, se modifica și completeaza dupa cum urmeaza:

1. Articolul 1166 se modifica și va avea urmatorul cuprins:
„Art.1166
Noțiunea
Contractul este acordul de voință dintre două sau mai multe persoane cu intenția de a constitui, modifica sau stinge un raport juridic."

2. Alineatul (4) al articolului 1174 se modifica și va avea urmatorul cuprins:
„(4) Contractul este real atunci când, pentru validitatea sa, este necesară remiterea bunului."

3. La articolul 1179, alineatul (1) punctele 2, 3 și 4 se modifica și vor avea urmatorul cuprins:
„2. consimțământul părților;
3. un obiect determinat şi licit;
4.o cauză valabilă."

4. Alineatul (2) al articolului 1193 se modifica și va avea urmatorul cuprins:
„(2) Revocarea ofertei nu împiedică încheierea contractului decât dacă ajunge la destinatar înainte ca ofertantul să primească acceptarea sau după caz înaintea săvârşirii actului sau faptului care, potrivit art. 1186 alin.(2), determină încheierea contractului."

5. Articolul 1213 se modifica și va avea urmatorul cuprins:
„Art.1213
Adaptarea contractului
(1) Dacă o parte este îndreptățită să invoce anulabilitatea contractului pentru eroare, dar cealaltă parte declară că doreşte să execute ori execută contractul aşa cum acesta fusese înțeles de partea îndreptățită să invoce anulabilitatea, contractul se consideră că a fost încheiat aşa cum l-a înțeles această din urmă parte.
(2) În acest caz, după ce a fost informată asupra felului în care partea îndreptățită să invoce anulabilitatea a înțeles contractul şi înainte ca aceasta să fi obținut-anularea, cealaltă parte trebuie, în termen de cel mult 3 luni de la data când a fost notificată ori de la data când i s-a comunicat cererea de chemare în judecată, să declare că este de acord cu executarea sau să execute fără întârziere contractul, astfel cum a fost înțeles de partea aflată în eroare.
(3) Dacă declarația a fost făcută şi comunicată părții aflate în eroare în termenul prevăzut la alin. (2) sau contractul a fost executat, dreptul de a obține

anularea este stins şi notificarea prevăzută la alin.(2) este considerată lipsită de efecte."

6. Alineatul (3) al articolului 1214 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(3) Contractul este anulabil şi atunci când dolul provine de la reprezentantul, prepusul ori gerantul afacerilor celeilalte părţi".

7. Alineatul (3) al articolului 1222 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(3) În toate cazurile, instanţa poate să menţină contractul dacă cealaltă parte oferă, în mod echitabil, o reducere a propriei creanţe sau, după caz, o majorare a propriei obligaţii. Dispoziţiile art. 1213 privitoare la adaptarea contractului se aplică în mod corespunzător."

8. Articolul 1223 se modifică şi va avea următorul cuprins

„Art.1223

Termenul de prescripţie

(1) Dreptul la acţiunea în anulare sau în reducerea obligaţiilor se prescrie în termen de 2 ani de la data încheierii contractului.

(2) Anulabilitatea contractului nu poate să fie opusă pe cale de excepţie când dreptul la acţiune este prescris."

9. Alineatul (1) al articolului 1238 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) Lipsa cauzei atrage anulabilitatea contractului, cu excepţia cazului în care contractul a fost greşit calificat şi poate produce alte efecte juridice."

10. Articolului 1246 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art. 1246

Nulitatea

(1) Orice contract încheiat cu încălcare condiţiilor cerute de lege pentru încheierea sa valabilă este supus nulităţii, dacă prin lege nu se prevede o altă sancţiune.

(2) Nulitatea poate fi absolută sau relativă.

(3) Dacă prin lege nu se prevede altfel, nulitatea contractului poate fi constatată sau declarată prin acordul părţilor.

(4) Prin acordul părţilor nu pot fi instituite şi nici suprimate cauze de nulitate. Orice convenţie sau clauză contrară este considerată nescrisă"

11. Articolul 1254 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art.1254

Desfiinţarea contractului şi a actelor subsecvente

(1) Contractul lovit de nulitate absolută sau anulat este considerat a nu fi fost niciodată încheiat.

(2) Desfiinţarea contractului atrage, în condiţiile legii, şi desfiinţarea actelor încheiate în baza lui.

(3) În cazul în care contractul este desfiinţat, fiecare parte trebuie să restituie celeilalte, în natură sau prin echivalent, prestaţiile primite, potrivit art. 1639-1647, indiferent dacă acestea au fost executate succesiv sau au avut un caracter continuu."

12. Alineatul (4) al articolului 1263 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Dispozițiile alin.(3) se aplică în mod corespunzător şi în cazul actelor încheiate fără autorizarea instanței de tutelă."

13. Alineatul (3) al articolului 1270 se abrogă.

14. Articolul 1271 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1271

Impreviziunea

(1) Părțile sunt ținute să îşi execute obligațiile, chiar dacă executarea lor a devenit mai oneroasă, fie datorită creşterii costurilor executării propriei obligații, fie datorită scăderii valorii contraprestației.

(2) Cu toate acestea, dacă executarea contractului a devenit excesiv de oneroasă datorită unei schimbări excepționale a împrejurărilor care ar face vădit injustă obligarea debitorului la executarea obligației, instanța poate să dispună:

a) adaptarea contractului pentru a distribui în mod echitabil între părți pierderile şi beneficiile ce rezultă din schimbarea împrejurărilor;

b) încetarea contractului la momentul şi în condițiile pe care le stabileşte.

(3) Dispozițiile alin.(2) sunt aplicabile numai dacă:

a) schimbarea împrejurărilor a intervenit după încheierea contractului;

b) schimbarea împrejurărilor, precum şi întinderea acesteia nu au fost şi nici nu puteau fi avute în vedere de către debitor, în mod rezonabil, în momentul încheierii contractului;

c) debitorul nu şi-a asumat riscul schimbării împrejurărilor şi nici nu putea fi în mod rezonabil considerat că şi-ar fi asumat acest risc;

d) debitorul a încercat, într-un termen rezonabil şi cu bună-credință, negocierea adaptării rezonabile şi echitabile a contractului."

15. La articolul 1272, denumirea marginală și alineatul (1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Conținutul contractului

(1) Contractul valabil încheiat obligă nu numai la ceea ce este expres stipulat, dar şi la toate urmările pe care legea, iar în lipsă, uzanțele sau echitatea, dă contractului după natura lui."

16. Alineatele (1) și (3) ale articolului 1275 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Dacă cineva a transmis succesiv către mai multe persoane proprietatea unui bun mobil corporal, cel care a dobândit cu bună-credință posesia efectivă a bunului este titular al dreptului, chiar dacă titlul său are dată ulterioară.

(3) Dacă niciunul dintre dobânditori nu a obținut posesia efectivă a bunului mobil, va fi preferat, indiferent de data certă a titlurilor aflate în concurs, cel care cel care a sesizat cel dintâi instanța de judecata în temeiul prezentului alineat."

17. Alineatul (2) al articolul 1282 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Drepturile, precum şi, în cazurile prevăzute de lege, obligaţiile contractuale în strânsă legătură cu un bun se transmit, odată cu acesta, succesorilor cu titlu particular ai părţilor."

18. Articolul 1290 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art.1290

Efecte faţă de terţi

(1) Contractul secret nu poate fi invocat de părţi, de către succesorii lor universali, cu titlu universal sau cu titlu particular şi nici de către creditorii înstrăinătorului aparent împotriva terţilor care, întemeindu-se cu bună-credinţă pe contractul public, au dobândit drepturi de la achizitorul aparent.

(2) Terţii pot invoca împotriva părţilor existenţa contractului secret, atunci când acesta le vatămă drepturile."

19. Articolul 1291 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art.1291

Raporturile cu creditorii

(1) Existenţa contractului secret nu poate fi opusă de părţi creditorilor dobânditorului aparent care, cu bună-credinţă, au notat începerea urmăririi silite în cartea funciară sau au obţinut sechestru asupra bunurilor care au făcut obiectul simulaţiei.

(2) Dacă există un conflict între creditorii înstrăinătorului aparent şi creditorii dobânditorului aparent, sunt preferaţi cei dintâi, în cazul în care creanţa lor este anterioară contractului secret."

20. Alineatul (1) al articolul 1304 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) Contractul încheiat de reprezentant cu sine însuşi, în nume propriu, este anulabil numai la cererea reprezentatului, cu excepţia cazului în care reprezentantul a fost împuternicit în mod expres în acest sens sau cuprinsul contractului a fost determinat în asemenea mod încât să excludă posibilitatea unui conflict de interese."

21. Alineatul (2) al articolului 1308 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(2) Reprezentantul nu poate reţine acest înscris drept garanţie a creanţelor sale asupra reprezentatului, dar poate să ceară o copie a înscrisului, certificată de reprezentat, cu menţiunea că puterea de reprezentare a încetat."

22. Articolul 1310 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art. 1310

Răspunderea reprezentantului

Cel care încheie un contract în calitate de reprezentant, neavând împuternicire ori depăşind limitele puterilor care i-au fost încredinţate, răspunde pentru prejudiciile cauzate terţului contractant care s-a încrezut, cu bună-credinţă, în încheierea valabilă a contractului."

23. Alineatul (2) al articolului 1318 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care a declarat că nu îl liberează pe cedent, contractantul cedat se poate îndrepta împotriva acestuia atunci când cesionarul nu îşi execută obligaţiile.

În acest caz, contractantul cedat trebuie, sub sancțiunea pierderii dreptului de regres împotriva cedentului, să îi notifice neexecutarea obligațiilor de către cesionar, în termen de 15 zile de la data neexecutării sau, după caz, de la data la care a cunoscut faptul neexecutării."

24. Articolul 1319 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1319

Excepțiile contractantului cedat

Contractantul cedat poate opune cesionarului toate excepțiile ce rezultă din contract. Contractantul cedat nu poate invoca însă față de cesionar vicii de consimțământ, precum şi orice apărări sau excepții născute din raporturile sale cu cedentul decât dacă şi-a rezervat acest drept atunci când a consimțit la substituire."

25. Alineatul (2) al articolul 1338 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) De asemenea, cel care ignoră împotrivirea titularului este răspunzător şi pentru prejudiciile cauzate din cea mai uşoară culpă."

26. Alineatul (1) al articolului 1342 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Restituirea nu poate fi dispusă atunci când, în urma plății, cel care a primit-o cu bună-credință a lăsat să se împlinească termenul de prescripție ori s-a lipsit, în orice mod, de titlul său de creanță sau a renunțat la garanțiile creanței."

27. Articolul 1345 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1345

Condiții

Cel care, în mod neimputabil, s-a îmbogățit fără justă cauză în detrimentul altuia este obligat la restituire, în măsura pierderii patrimoniale suferite de cealaltă persoană, dar fără a fi ținut dincolo de limita propriei sale îmbogățiri."

28. Articolul 1347 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1347

Condițiile și întinderea restituirii

(1) Restituirea nu este datorată decât dacă îmbogățirea subzistă la data sesizării instanței.

(2) Cel care s-a îmbogățit este obligat la restituire în condițiile art. 1641 sau, după caz, ale art. 1642, care se aplică în mod corespunzător."

29. Articolul 1352 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1352

Fapta victimei sau a terțului

Fapta victimei înseşi şi fapta terțului înlătură răspunderea chiar dacă nu au trăsături similare forței majore, ci doar cazului fortuit, însă numai în cazurile în care, potrivit legii sau convenției părților, cazul fortuit este exonerator de răspundere."

30. Alineatul (1) al articolului 1357 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârşită cu vinovăție, este obligat să îl repare."

31. Articolul 1358 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1358

Criterii particulare de apreciere a vinovăției

Pentru aprecierea vinovăției se va ține seama de împrejurările în care s-a produs prejudiciul, străine de persoana autorului faptei, precum şi, dacă este cazul, de faptul că prejudiciul a fost cauzat de un profesionist în exploatarea unei întreprinderi."

32. La articolul 1371, denumirea marginală se modifică și va fi următoarea:

„Vinovăția comună. Pluralitatea de cauze"

33. La articolul 1372, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cel obligat la supraveghere este exonerat de răspundere numai dacă dovedeşte că nu a putut împiedica fapta prejudiciabilă. În cazul părinților, dovada se consideră a fi făcută numai dacă ei probează că fapta copilului nu este urmarea modului necorespunzător în care şi-au îndeplinit îndatoririle decurgând din exercițiul autorității părinteşti."

34. Articolul 1377 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1377

Noțiunea de pază

În înțelesul art. 1375 şi 1376, are paza animalului sau a lucrului proprietarul sau cel care, în temeiul unei dispoziții legale sau al unui contract ori chiar numai în fapt, exercită, în mod independent, controlul şi supravegherea asupra animalului sau a lucrului şi se serveşte de acesta în interes propriu."

35. Articolul 1378 se modifică și va avea următorul cuprins

„Art. 1378

Răspunderea pentru ruina edificiului

Proprietarul unui edificiu sau al unei construcții de orice fel este obligat să repare prejudiciul cauzat de ruina lor ori de desprinderea unor părți din ele, dacă aceasta a fost cauzata de lipsa întreținerii sau de un viciu de construcție."

36. Articolul 1380 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1380

Cauze de exonerare

În cazurile prevăzute la art. 1375, 1376, 1378 şi 1379 nu există obligație de reparare a prejudiciului, atunci când acesta este cauzat exclusiv de fapta victimei înseşi ori a unui terț sau este urmarea unui caz de forță majoră."

37. Alineatul (4) al articolul 1385 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Cu toate acestea, dacă fapta ilicită a determinat şi pierderea şansei de a obține un avantaj sau de a evita o paguba, reparația va fi proporțională cu probabilitatea obținerii avantajului ori, după caz, a evitării pagubei, ținând cont de împrejurări şi de situația concretă a victimei."

38. Alineatul (2) al articolului 1408 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Obligația afectată de condiție se poate prelua, dispozițiile art. 1599-1608 aplicându-se în mod corespunzător."

39. Alineatul (2) al articolului 1417 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În sensul prevederilor alin.(1), starea de insolvabilitate rezultă din inferioritatea activului patrimonial ce poate fi supus, potrivit legii, executării silite, față de valoarea totală a datoriilor exigibile. Dacă prin lege nu se prevede altfel, această stare se constată de instanță care, în acest scop, poate ține seama de anumite împrejurări, precum dispariția intempestivă a debitorului, neplata unor datorii devenite scadente, declanşarea împotriva sa a unei proceduri de executare silită şi altele asemenea.

40. Articolul 1421 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1421

Categorii

Obligațiile pot fi divizibile sau indivizibile."

41. Articolul 1422 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1422

Obligația divizibilă

(1) Obligația este divizibilă între mai mulți debitori atunci când aceştia sunt obligați față de creditor la aceeaşi prestație, dar fiecare dintre ei nu poate fi constrâns la executarea obligației decât separat şi în limita părții sale din datorie.

(2) Obligația este divizibilă între mai mulți creditori atunci când fiecare dintre aceştia nu poate să ceară de la debitorul comun decât executarea părții sale din creanță."

42. Articolul 1423 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1423

Prezumția de egalitate

Dacă prin lege ori prin contract nu se dispune altfel, debitorii unei obligații divizibile sunt ținuți față de creditor în părți egale. Această regulă se aplică, în mod similar, şi în privința creditorilor."

43. Articolul 1424 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1424

Prezumția de divizibilitate. Excepții

Obligația este divizibilă de plin drept, cu excepția cazului în care indivizibilitatea a fost stipulată în mod expres ori obiectul obligației nu este, prin natura sa, susceptibil de divizare materială sau intelectuală."

44. Alineatul (2) al articolului 1425 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Fiecare dintre debitori sau dintre moştenitorii acestora poate fi constrâns separat la executarea întregii obligații şi, respectiv, fiecare dintre creditori sau dintre moştenitorii acestora poate cere executarea integrală."

45. Alineatul (2) al articolul 1431 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Novația, remiterea de datorie, compensația ori confuziunea consimțite sau care operează față de un creditor nu stinge obligația decât pentru partea din creanță ce revine acestuia. Față de ceilalți creditori, debitorul rămâne obligat pentru tot."

46. Alineatele (1) și (4) ale articolul 1432 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Novația, remiterea de datorie, compensația ori confuziunea consimțite sau care operează în privința unui debitor stinge obligația indivizibilă şi îi liberează pe ceilalți debitori, aceştia rămânând însă ținuți să plătească celui dintâi echivalentul părților lor.

(4) Punerea în întârziere a unuia dintre debitori, de drept sau la cererea creditorului, nu produce efecte împotriva celorlalți debitori."

47. Alineatul (3) al articolul 1448 se abrogă.

48. Alineatul (2) al articolului 1464 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă, în acelaşi caz, ambele prestații devin imposibil de executat, iar imposibilitatea cu privire la una dintre prestații este cauzată de culpa debitorului, acesta este ținut să plătească valoarea prestației care a devenit ultima imposibil de executat."

49. Alineatul (2) al articolului 1468 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Debitorul este liberat dacă, fără culpa sa, prestația principală devine imposibil de executat.

50. Alineatul (1) al articolului 1483, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Obligația de a strămuta proprietatea implică şi obligațiile de a preda lucrul şi de a-l conserva până la predare."

51. Articolul 1493 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1493

Cesiunea de creanța în locul executării

(1) Atunci când, în locul prestației inițiale, este cedată o creanță, obligația se stinge în momentul satisfacerii creanței cedate. Dispozițiile art. 1568-1584 rămân aplicabile

(2) Dacă, potrivit înțelegerii părților, obligația în locul căreia debitorul îşi cedează propria creanță se stinge încă de la data cesiunii, dispozițiile art. 1586 rămân aplicabile, cu excepția cazului în care creditorul preferă să ceară prestația inițială."

52. Articolul 1515 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1515

Retragerea bunului consemnat

Debitorul are dreptul să retragă bunul consemnat cât timp creditorul nu a declarat că acceptă consemnarea sau aceasta nu a fost validată de instanță.

Creanța renaşte cu toate garanțiile şi toate celelalte accesorii ale sale din momentul retragerii bunului."

53. Alineatul (4) al articolului 1522 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Până la expirarea termenului prevăzut la alin.(3) creditorul poate suspenda executarea propriei obligații, poate cere daune-interese, însă nu poate exercita celelalte drepturi prevăzute la art. 1516, dacă prin lege nu se prevede altfel. Creditorul poate exercita aceste drepturi dacă debitorul îl informează că nu va executa obligațiile în termenul stabilit sau dacă, la expirarea termenului, obligația nu a fost executată."

54. Alineatul (3) al articolului 1523 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) şi (2), dacă obligația devine scadentă după decesul debitorului, moştenitorii acestuia nu sunt în întârziere decât după trecerea a 8 zile de la data la care creditorul i-a notificat sau, după caz, a 15 zile de la data notificării curatorului desemnat în condițiile art. 1136."

55. Articolul 1524 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1524

Oferta de executare

Debitorul nu este în întârziere dacă a oferit, când se cuvenea, prestația datorată, chiar fără a respecta formalitățile prevăzute la art. 1510 - 1515, însă creditorul a refuzat, fără temei legitim, să o primească."

56. Articolul 1530 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1530

Dreptul la daune-interese

Creditorul are dreptul la daune-interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i l-a cauzat şi care este consecința directă şi necesară a neexecutării culpabile a obligației."

57. Alineatul (2) al articolului 1531 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor şi beneficiul de care acesta este lipsit. La stabilirea întinderii prejudiciului se ține seama şi de cheltuielile pe care creditorul le-a făcut, într-o limită rezonabilă, pentru evitarea sau limitarea prejudiciului."

58. Alineatul (2) al articolului 1532 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prejudiciul ce ar fi cauzat prin pierderea unei şanse de a obține un avantaj, poate fi reparat proporțional cu probabilitatea obținerii avantajului, ținând cont de împrejurări şi de situația concretă a creditorului."

59. Alineatul (2) al articolului 1534 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Debitorul nu datorează despăgubiri pentru prejudiciile pe care creditorul le-ar fi putut evita cu o minimă diligență."

60. Alineatul (3) al articolului 1535 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă nu sunt datorate dobânzi moratorii mai mari decât dobânda legală, creditorul are dreptul, în afara dobânzii legale, la daune-interese pentru repararea integrală a prejudiciului suferit."

61. Alineatele (2) și (3) ale articolului 1544 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Dacă partea care a dat arvuna nu execută obligația fără justificare, cealaltă parte poate declara rezoluțiunea contractului, reținând arvuna. Atunci când neexecutarea provine de la partea care a primit arvuna, cealaltă parte poate declara rezoluțiunea contractului şi poate cere dublul acesteia.

(3) Creditorul obligației neexecutate poate, însă, opta pentru executare sau pentru rezoluțiunea contractului şi repararea prejudiciului potrivit dreptului comun."

62. Articolul 1547 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1547

Vinovăția debitorului

Debitorul este ținut să repare prejudiciul cauzat din culpă sau cu intenție."

63. Alineatul (2) al articolului 1549 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Rezoluțiunea poate avea loc pentru o parte a contractului, numai atunci când executarea sa este divizibilă. De asemenea, în cazul contractului plurilateral, neîndeplinirea de către una dintre părți a obligației nu atrage rezoluțiunea contractului față de celelalte părți, cu excepția cazului în care prestația neexecutată trebuia, după circumstanțe, să fie considerată esențială."

64. Articolul 1550 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1550

Modul de operare

(1) Rezoluțiunea poate fi dispusă de instanță, la cerere, sau, după caz, poate fi declarată unilateral de către partea îndreptățită.

(2) Dacă termenul fixat pentru prestația uneia dintre părți este stipulat ca fiind esențial în interesul celeilalte, aceasta din urmă, sub rezerva unei convenții sau uzanțe contrare, trebuie să notifice în 3 zile cealaltă parte dacă vrea executarea după împlinirea termenului. În lipsa notificării, contractul se consideră desființat de plin drept chiar dacă rezoluțiunea nu a fost expres prevăzută."

65. Alineatul (3) al articolului 1552 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În toate cazurile, declarația de rezoluțiune sau de reziliere se înscrie în cartea funciară sau, după caz, în alte registre publice, pentru a fi opozabilă terților.

66. După alineatul (3) al articolului 1552,, se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Declarația de rezoluțiune este irevocabilă de la data comunicării ei către debitor sau, după caz, de la data expirării termenului prevăzut la alin. (1)."

67. La articolul 1578, litera b) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) primeşte o comunicare scrisă a cesiunii, pe suport de hârtie sau în format electronic, în care se arată identitatea cesionarului, se identifică în mod rezonabil creanța cedată şi se solicită debitorului să plătească cesionarului; în cazul unei cesiuni parțiale trebuie indicată şi întinderea cesiunii."

68. Alineatul (2) al articolului 1603 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Noul debitor nu poate opune creditorului mijloacele de apărare întemeiate pe raportul juridic dintre noul debitor şi debitorul inițial, chiar dacă acest raport a fost motivul determinant al preluării."

69. Alineatul (2) al articolului 1611 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul novației prin schimbarea debitorului, ipotecile legate de creanța inițială nu subzistă asupra bunurilor debitorului inițial fără consimțământul acestuia din urmă şi nici nu se strămută asupra bunurilor noului debitor fără acordul său."

70. Articolul 1612 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1612

Mijloacele de apărare

Atunci când novația are loc prin schimbarea debitorului, noul debitor nu poate opune creditorului mijloacele de apărare pe care le avea împotriva debitorului inițial şi nici cele pe care acesta din urmă le avea împotriva creditorului, cu excepția situației în care, în acest ultim caz, debitorul poate invoca nulitatea absolută a actului din care s-a născut obligația inițială."

71. Articolul 1633 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1633

Fideiusiunea

(1) Remiterea de datorie făcută debitorului principal liberează pe fideiusor, ca şi pe orice alte persoane ținute pentru el.

(2) Remiterea de datorie consimțită în favoarea fideiusorului nu liberează pe debitorul principal.

(3) Dacă remiterea de datorie este convenită cu unul dintre fideiusori, ceilalți rămân obligați să garanteze pentru totalitate, cu includerea părții garantate de acesta, numai dacă au consimțit expres la exonerarea lui.

(4) Prestația pe care a primit-o creditorul de la un fideiusor pentru a-l exonera de obligația de garanție se impută asupra datoriei, profitând, în proporția valorii acelei prestații, atât debitorului principal, cât şi celorlalți fideiusori."

72. Alineatul (1) al articolului 1640 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Dacă restituirea nu poate avea loc în natură din cauza imposibilității sau a unui impediment serios ori dacă restituirea priveşte prestarea unor servicii deja efectuate, restituirea se face prin echivalent."

73. Alineatul (1) al articolul 1647 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Persoana care nu are capacitate de exercițiu deplină nu este ținută la restituirea prestațiilor decât în limita folosului realizat, apreciat la data cererii de restituire. Sarcina probei acestei îmbogățiri incumbă celui care solicită restituirea."

74. Articolul 1649 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1649

În afara actelor de dispoziție prevăzute la art. 1648, toate celelalte acte juridice făcute în favoarea unui terț de bună-credință sunt opozabile adevăratului proprietar sau celui care are dreptul la restituire. Contractele cu executare succesivă, sub condiția respectării formalităților de publicitate prevăzute de lege, vor continua să producă efecte pe durata stipulată de părți, dar nu mai mult de un an de la data desființării titlului constituitorului."

75. La articolul 1654 alineatul (1), litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Sunt incapabili de a cumpăra, direct sau prin persoane interpuse, chiar şi prin licitație publică:

a) mandatarii, pentru bunurile pe care sunt însărcinați să le vândă, excepția prevăzută la art. 1304 alin.(1) rămânând aplicabilă;"

76. Alineatul (2) al articolului 1662 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Atunci când persoanele astfel desemnate nu determină prețul în termenul stabilit de părți sau, în lipsă, în termen de 6 luni de la încheierea contractului, la cererea părții interesate, preşedintele instanței competente de la locul încheierii contractului va desemna, de urgență, în camera de consiliu, prin încheiere definitivă, un expert pentru determinarea prețului. Remunerația expertului se plăteşte în cote egale de către părți."

77. Articolul 1678 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1678

Atunci când vânzarea are ca obiect bunuri de gen, inclusiv bunuri dintr-un gen limitat, proprietatea se transferă cumpărătorului la data individualizării acestora prin predare, numărare, cântărire, măsurare ori prin orice alt mod convenit sau impus de natura bunului."

78. Alineatul (3) al articolului 1690 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă în urma verificării se constată existența unor vicii aparente, cumpărătorul trebuie să îl informeze pe vânzător despre acestea fără întârziere. În lipsa informării, se consideră că vânzătorul şi-a executat obligația prevăzută la alin. (1)."

79. Alineatul (2) al articolului 1707 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Este ascuns acel viciu care la data predării nu putea fi descoperit, fără asistență de specialitate, de către un cumpărător prudent şi diligent"

80. Alineatul (1) al articolului 1709 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cumpărătorul care a descoperit viciile ascunse ale lucrului este obligat să le aducă la cunoştinţa vânzătorului înăuntrul unui termen rezonabil, stabilit potrivit cu împrejurările, sub sancţiunea decăderii din dreptul de a cere măsura prevăzute de art. 1710 alin. (1) lit. d).

81. După alineatul (1) al articolului 1709 se introduce un nou alineat, alin.(1^1), care va avea următorul cuprins:

„(1^1) În cazul în care cumpărătorul este profesionist, iar bunul vândut este mobil corporal, termenul prevăzut la alin. (1) este de două zile lucrătoare."

82. Alineatul (1) al articolului 1718 va avea următorul cuprins:

„(1) Sub sancţiunea decăderii din dreptul de garanţie, cumpărătorul trebuie să comunice defecţiunea într-un termen rezonabil."

83. Articolul 1721 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art.1721

Dobânzi asupra preţului

În cazul în care nu s-a convenit altfel, cumpărătorul datorează dobânzi la preţ de la data predării bunului, iar când scadenţa plăţii preţului este ulterioară predării bunului, de la împlinirea acestei scadenţe."

84. Denumirea marginală a articolului 1725 se modifică şi va fi următoarea:

„Punerea de drept în întârziere"

85. Alineatul (3) al articolului 1726 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă vânzarea are ca obiect bunuri fungibile supuse unui preţ curent în sensul alin. (2), iar contractul nu a fost executat din culpa vânzătorului, cumpărătorul are dreptul de a cumpăra bunuri de acelaşi gen pe cheltuiala vânzătorului, prin intermediul unei persoane autorizate"

86. Alineatul (2) al articolului 1727 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul prevăzut la alin. (1), dacă acţiunea în restituire nu a fost introdusă în condiţiile stabilite de acesta, vânzătorul nu mai poate opune celorlalţi creditori ai cumpărătorului efectele rezoluţiunii ulterioare a contractului pentru neplata preţului. Dispoziţiile art. 1648 şi 1649, după caz, rămân aplicabile."

87. Articolul 1754 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art. 1754

Alte forme de înstrăinare a moştenirii

Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică şi altor forme de înstrăinare, fie cu titlu oneros, fie cu titlu gratuit, a unei moşteniri. În privinţa înstrăinărilor cu titlu gratuit se aplică în mod corespunzător şi dispoziţiile privitoare la donaţii."

88. Alineatul (1) al articolului 1762 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul în care diferența dintre prețul răscumpărării şi prețul plătit pentru vânzare depăşeşte nivelul maxim stabilit de lege pentru dobânzi, prețul răscumpărării va fi redus la prețul plătit pentru vânzare."

89. Alineatul (2) al articolului 1772 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contractul de report se încheie prin remiterea titlurilor sau valorilor mobiliare, iar dacă acestea sunt nominative, prin îndeplinirea formalităților necesare pentru transmiterea lor."

90. Alineatul (3) al articolului 1778 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Locațiunea spațiilor destinate exercitării activității unui profesionist este supusă prevederilor prezentei secțiuni, precum şi dispozițiilor art. 1824 şi art.1828 - 1831."

91. Articolul 1783 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1783

Durata maximă a locațiunii

Locațiunile nu se pot încheia pentru o perioadă mai mare de 49 de ani. Dacă părțile stipulează un termen mai lung, acesta se reduce de drept la 49 de ani."

92. Alineatul (2) al articolului 1784 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) De asemenea, sunt aplicabile, prin analogie, şi dispozițiile art. 1653, inclusiv atunci când există litigiu cu privire la dreptul de proprietate asupra bunului ce urmează a face obiectul locațiunii."

93. La articolul 1785, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) pentru un an, în cazul locuințelor nemobilate sau spațiilor pentru exercitarea activității unui profesionist;"

94. Alineatul (2) al articolului 1790 se modifică și va avea următorul conținut:

„(2) Locatorul nu răspunde pentru viciile care erau aparente la data încheierii contractului şi pe care locatarul nu le-a reclamat în condițiile art. 1690 alin.(3). Cu toate acestea, locatorul poate fi obligat la despăgubiri pentru prejudiciile pe care viciile aparente le cauzează vieții, sănătății sau integrității corporale a locatarului."

95. Articolul 1798 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1798

Caracterul executoriu

Contractele de locațiune încheiate în formă autentică, precum şi cele încheiate prin înscris sub semnătură privată şi înregistrate la organele fiscale constituie, în condițiile legii, titluri executorii pentru plata chiriei la termenele şi în modalitățile stabilite în contract sau, în lipsă, prin lege."

96. Alineatul (1) al articolului 1812 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Dacă părțile convin astfel, locațiunea încetează în cazul înstrăinării bunului dat în locațiune"

97. Alineatul (2) al articolului 1813 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Locatorul inițial rămâne răspunzător pentru prejudiciile cauzate locatarului anterior înstrăinării."

98. Articolul 1815 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1815

Cesiunea și plata anticipată a chiriei

Plata anticipată a chiriei sau cesiunea creanței privind chiria nu poate fi opusă dobânditorului decât dacă, în privința acestora au fost îndeplinite, înainte ca înstrăinarea să devină opozabilă locatarului, formalitățile de publicitate prin înscrierea la arhivă sau, după caz, în cartea funciară, în funcție de obiectul locațiunii, ori dacă plata anticipată sau cesiunea a fost cunoscută de dobânditor pe altă cale."

99. Articolul 1817 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1817

Rezilierea locațiunii

Atunci când, fără justificare, una dintre părțile contractului de locațiune nu își execută obligațiile născute din acest contract, cealaltă parte are dreptul de a rezilia locațiunea, cu daune-interese, dacă este cazul, potrivit legii."

100. Alineatul (1) al articolului 1830 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul în care, fără justificare, una dintre părțile contractului de închiriere nu își execută obligațiile născute din acest contract, cealaltă parte are dreptul la rezilierea contractului."

101 . Articolul 1834 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1834

Decesul chiriașului

(1) Contractul de închiriere a locuinței încetează în termen de 30 de zile de la data înregistrării decesului chiriașului.

(2) Cu toate acestea, descendenții si ascendenții chiriașului au dreptul, în termenul prevăzut la alin.(1), să opteze pentru continuarea contractului de închiriere până la expirarea duratei acestuia, dacă sunt menționați în contract și dacă au locuit împreună cu chiriașul. Dispozițiile art. 323 alin.(3) rămân aplicabile în privința soțului supraviețuitor.

(3) Chiriașii prevăzuți la alin.(1^1), care au cerut continuarea contractului, desemnează de comun acord persoana sau persoanele care semnează contractul de închiriere în locul chiriașului decedat. În cazul în care aceștia nu ajung la un acord in termen de 30 de zile de la data înregistrării decesului chiriașului, desemnarea se face de către locator.

(4) Subînchirierea consimțită de chiriaș încetează la expirarea termenului prevăzut la alin. (1), dacă locațiunea nu continuă în condițiile alin. $(1)^1$. În acest ultim caz, persoana desemnată potrivit alin (1^2) semnează contractul de subînchiriere în locul chiriașului decedat."

102. Articolul 1872 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1872

Rezoluțiunea sau rezilierea contractului imputabilă antreprenorului

Beneficiarul are dreptul să obțină rezilierea sau, după caz, rezoluțiunea contractului în cazurile în care, fără justificare:

a) respectarea termenului convenit pentru recepția lucrării a devenit vădit imposibilă;

b) lucrarea sau serviciul nu se execută în modul convenit şi, într-un termen stabilit de beneficiar potrivit cu împrejurările, antreprenorul nu remediază lipsurile constatate şi nu schimbă pentru viitor modul de executare a lucrării sau serviciului;

c) nu se execută alte obligații ce revin antreprenorului potrivit legii sau în temeiul contractului."

103. Articolul 1873 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1873

Rezoluțiunea sau rezilierea contractului imputabilă beneficiarului

Dacă antreprenorul nu poate începe sau continua executarea contractului din cauza neîndeplinirii fără justificare de către beneficiar a propriilor obligații, antreprenorul este îndreptățit să obțină rezoluțiunea ori rezilierea contractului, cu daune-interese, dacă este cazul."

104. Articolul 1875 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1875

Obligații accesorii ale beneficiarului

(1) Beneficiarul este obligat să permită antreprenorului, în măsura în care este necesară pentru executarea lucrării, folosirea căilor de acces, a instalațiilor proprii de alimentare cu apă şi a altor utilități ce deservesc imobilul.

(2) Beneficiarul este obligat să obțină toate autorizațiile cerute de lege pentru executarea lucrării. În vederea executării acestei obligații, antreprenorul trebuie să coopereze cu beneficiarul furnizându-i informațiile necesare pe care le deține sau pe care ar trebui să le dețină în considerarea specializării sale."

105. Alineatele (1) – (3) ale articolului 1879 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Termenele de garanție contra viciilor lucrării sunt cele stabilite de legea specială.

(2) Arhitectul sau inginerul este exonerat de răspunderea pentru viciile lucrării numai dacă dovedeşte că acestea nu rezultă din deficiențe ale expertizelor sau planurilor pe care le-a furnizat şi, dacă este cazul, din vreo lipsă de diligență în coordonarea sau supravegherea lucrărilor.

(3) Antreprenorul este exonerat de răspundere numai dacă dovedeşte că viciile rezultă din deficiențe ale expertizelor sau planurilor arhitectului ori ale inginerului ales de către beneficiar. Subantreprenorul nu este exonerat decât dacă dovedeşte că viciile rezultă din deciziile antreprenorului sau din expertizele ori planurile arhitectului sau ale inginerului."

106. Alineatul (4) al articolului 2115 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care nu s-a convenit un termen, depozitarul poate restitui oricând bunul, dar poate fi obligat la plata de despăgubiri, dacă restituirea este intempestivă sau are loc inoportun."

107. Alineatul (1) al articolului 2116 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Dacă nu s-a convenit altfel, restituirea bunului primit trebuie să se facă la locul unde acesta trebuia păstrat, iar cheltuielile ocazionate de restituire sunt în sarcina deponentului. Totuşi, atunci când depozitarul, fără să se fi aflat în ipoteza avută în vedere la art. 2111, a schimbat unilateral locul păstrării bunului, deponentul poate cere depozitarului fie să aducă bunul în acel loc în vederea restituirii, fie să suporte diferența dintre cheltuielile prilejuite de restituire şi acelea care s-ar fi făcut în lipsa acestei schimbări."

108. Alineatul (1) al articolului 2119 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Când există mai mulți deponenți, iar obligația este indivizibilă sau solidară între aceştia, depozitarul este liberat prin restituirea bunului oricăruia dintre ei, dacă nu s-a stabilit altfel prin contractul de depozit."

109. Alineatul (3) al articolului 2120 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă depozitarul descoperă că bunul depozitat fusese furat ori pierdut, precum şi pe adevăratul proprietar al bunului, el trebuie să îl informeze pe acesta din urmă despre depozitul ce i s-a făcut şi să îl someze să îşi exercite drepturile într-un termen determinat şi îndestulător, fără încălcarea dispozițiilor penale aplicabile. Numai după expirarea acelui termen depozitarul se poate libera prin restituirea lucrului către deponent. În această perioadă depozitarul este îndreptățit să primească aceeaşi remunerație ca şi în cursul depozitului. Chiar şi atunci când contractul de depozit fusese încheiat cu titlu gratuit, deponentul datorează, pentru această perioadă, remunerație, al cărei cuantum se stabileşte potrivit art. 2106 alin. (2)."

110. După alineatul (1) al articolului 2126, se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:

„(2) Cu toate acestea, depozitarul răspunde în caz de pieire a lucrului conform regulilor aplicabile depozitului neremunerat."

111. Articolul 2137 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2137

Localuri asimilate hotelurilor

Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător şi bunurilor aduse în sanatorii, spitale, pensiuni, vagoane de dormit şi altele asemănătoare."

112. Alineatul (2) al articolul 2155 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă termenul nu este convenit şi, fie contractul nu prevede întrebuințarea pentru care s-a împrumutat bunul, fie întrebuințarea are un caracter permanent, comodatarul este obligat să înapoieze bunul la cererea comodantului."

113. Denumirea marginală a articolului 2156 se modifică și va fi următoarea:

„Restituirea anticipată"

114. Alineatul (2) al articolului 2157 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă nu s-a stipulat un termen pentru restituire, contractul de comodat constituie titlu executoriu numai în cazul în care nu se prevede întrebuințarea pentru care s-a împrumutat bunul ori întrebuințarea prevăzută are un caracter permanent."

115. Articolul 2158 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2158

Noțiunea. Capacitatea

(1) Împrumutul de consumație este contractul prin care împrumutătorul remite împrumutatului o sumă de bani sau alte asemenea bunuri fungibile şi consumptibile prin natura lor, iar împrumutatul se obligă să restituie după o anumită perioadă de timp aceeaşi sumă de bani sau cantitate de bunuri de aceeaşi natură şi calitate.

(2) Atunci când o persoană acordă împrumuturi fără a o face cu titlu profesional, nu îi sunt aplicabile dispozițiile legale privind instituțiile de credit şi instituțiile financiare nebancare."

116. Articolul 2181 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.2181

Executarea și poprirea

(1) Numai soldul creditor rezultat la încheierea contului curent poate fi supus executării sau popririi pornite contra unuia dintre curentişti.

(2) Creditorii oricăruia dintre curentişti pot solicita instanței să dispună, pe cale de ordonanță preşedințială, încheierea înainte de termen a contului curent, pentru executarea sau poprirea soldului rezultat în favoarea curentistului debitor."

117. Alineatul (2) al articolului 2183 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul contractului încheiat pe durată nedeterminată, fiecare parte poate declara încetarea acestuia la încheierea contului, înştiințând-o pe cealaltă parte cu 15 zile înainte. Dacă părțile nu au convenit altfel, contractul de cont curent pe durată nedeterminată se consideră că are termen intermediar de încheiere a contului în ultima zi a fiecărei luni."

118. Articolul 2246 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.2246

Constituirea pe durata vieții unei persoane deja decedate

Este lovit de nulitate absolută contractul care stipulează o rentă constituită pe durata vieții unui terț care era decedat în ziua încheierii contractului."

119. Denumirea marginală a articolului 2247 se modifică și va fi următoarea:

„Constituirea pe durata vieții unei persoane afectate de o boală letală"

120. Alineatul (2) al articolului 2251 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Credirentierul are dreptul la rezoluțiune pentru neexecutarea fără justificare a obligației de plată a rentei de către debirentier."

121. Alineatul (3) al articolului 2263 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul prevăzut la alin. (2), precum şi atunci când se întemeiază pe neexecutarea fără justificare a obligației de întreținere, rezoluțiunea nu poate fi pronunțată decât de instanță, dispozițiile art. 1552 nefiind aplicabile. Orice clauză contrară este considerată nescrisă."

122. Alineatul (1) al articolului 2273 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Tranzacția poate fi afectată de aceleaşi cauze de nulitate ca orice alt contract."

123. Articolul 2274 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.2274

Tranzacția asupra unui act nul

(1) Este nulă tranzacția încheiată pentru executarea unui act lovit de nulitate absolută, afară de cazul în care părțile au tranzacționat expres asupra nulității.

(2) În cazul în care tranzacția s-a încheiat pentru executarea unui act anulabil, anularea tranzacției poate fi cerută doar de partea care la data încheierii tranzacției nu cunoştea cauza de anulabilitate."

124. Denumirea marginală a articolului 2281 se modifică și va fi următoarea:

„Fideiusiunea obligatorie"

125. Alineatul (2) al articolului 2290, se modifică și va avea următorul cuprins

„(2) Fideiusorul datorează cheltuielile de judecată şi de executare silită avansate de creditor în cadrul procedurilor îndreptate împotriva debitorului principal, numai în cazul în care creditorul l-a înştiințat din timp."

126. Articolul 2292 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.2292

Fideiusiunea asimilată

În cazul în care o parte se angajează față de o altă parte să acorde un împrumut unui terț, creditorul acestui angajament este considerat fideiusor al obligației de restituire a împrumutului."

127. Alineatele (1), (3) și (4) ale articolului 2321 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Scrisoarea de garanție este angajamentul irevocabil şi necondiționat prin care garantul se obligă, la solicitarea unei persoane numite emitentul, în considerarea unui raport obligațional preexistent, dar independent de acesta, să plătească o sumă de bani unei terțe persoane, numită beneficiar, în conformitate cu termenii angajamentului asumat.

(....)

(3) Emitentul nu poate opune beneficiarului excepțiile întemeiate pe raportul obligațional preexistent angajamentului asumat prin scrisoarea de garanție şi nu poate fi ținut să plătească în caz de abuz sau de fraudă vădită.

(4) Emitentul care a efectuat plata are drept de regres împotriva ordonatorului scrisorii de garanție."

128. Alineatul (1) al articolului 2322 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Scrisoarea de confort este acel angajament irevocabil şi autonom prin care emitentul îşi asumă o obligație de a face sau de a nu face, în scopul susținerii unei alte persoane, numită debitor, în vederea executării obligațiilor acesteia față de un creditor al său. Emitentul nu va putea opune creditorului nicio apărare sau excepție derivând din raportul obligațional dintre creditor şi debitor."

129. Alineatul (1) al articolului 2339 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2339

Privilegiile speciale

(1) Creanțele privilegiate asupra anumitor bunuri mobile sunt următoarele:

a) creanța vânzătorului neplătit pentru prețul bunului mobil vândut unei persoane fizice este privilegiată cu privire la bunul vândut, cu excepția cazului în care cumpărătorul dobândeşte bunul pentru serviciul sau exploatarea unei întreprinderi;

b) creanța celui care exercită un drept de retenție este privilegiată cu privire la bunul asupra căruia se exercită dreptul de retenție, atât timp cât acest drept subzistă."

130. Articolul 2341 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2341

Strămutarea privilegiului vânzătorului

Atunci când cumpărătorul vinde, la rândul său, bunul, privilegiul menționat la art. 2339 alin. (1) lit. (a) se exercită asupra bunului revândut chiar dacă prețul celei de-a doua vânzări este încă neplătit de cel de-al doilea cumpărător, cu preferință față de privilegiul de care s-ar bucura primul cumpărător."

131. La articolul 2342, alineatul (1) punctul 3 se abrogă.

132. Articolul 2351 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2351

Bunurile inalienabile sau insesizabile

(1) Bunurile inalienabile sau insesizabile nu pot fi ipotecate.

(2) Cu toate acestea, ipotecarea bunurilor inalienabile sau insesizabile va fi valabilă ca ipotecă asupra unui bun viitor, în situațiile în care bunul în cauză este afectat de inalienabilitate sau de o insesizabilitate convențională."

133. La articolul 2360, denumirea marginală va fi următoarea:

„Dreptul de urmărire a creditorului ipotecar"

134. Articolul 2383 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2383

Extinderea ipotecii asupra fructelor și veniturilor imobilului

(1) Ipoteca se extinde asupra fructelor naturale şi industriale ale imobilului ipotecat produse după notarea începerii urmăririi silite sau, după caz, după notarea deschiderii procedurii insolvenței.

(2) Dreptul se extinde de la aceeaşi dată şi asupra chiriilor şi arenzilor imobilului dat în locațiune. Acest drept este opozabil locatarilor numai din momentul comunicării notării începerii executării silite, respectiv al comunicării notării deschiderii procedurii insolvenței, afară de cazul în care acestea au fost cunoscute pe altă cale.

(3) Actele încheiate de proprietar după notarea începerii urmăririi silite cu privire la veniturile neajunse la scadență sau urmărirea acestora de alți creditori nu sunt opozabile creditorului ipotecar în cazul prevăzut la alin. (1), indiferent de data la care aceste acte au fost încheiate, în măsura în care ele nu au fost deja executate."

135. Alineatul (1) al articolului 2384 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Actele de dispoziție asupra imobilului ipotecat sunt valabile chiar dacă cel care a dobândit bunul cunoaşte stipulația din contractul de ipotecă ce interzice asemenea acte sau declară că încheierea lor este echivalentă cu neîndeplinirea obligației."

136. Denumirea marginală a articolului 2385 se modifică și va fi următoarea:

„Antichreza"

137. La articolul 2386, punctul 1 se abrogă.

138. Articolul 2398 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 2398

Obiectul ipotecii

Ipoteca poate să aibă ca obiect fie una sau mai multe creanțe, fie o universalitate de creanțe."

139. Denumirea marginală a articolului 2400 se modifică și va fi următoarea:

„Notificarea debitorului creanței ipotecate"

140. Articolul 2404 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2404

Drepturile creditorului ipotecar

Creditorul ipotecar poate percepe, la scadența creanței ipotecate, capitalul, dobânzile şi celelalte sume pe care aceasta le produce şi eliberează debitorului creanței afectate de ipotecă chitanță pentru sumele primite. O copie de pe această chitanță va fi trimisă constituitorului ipotecii."

141. Articolul 2407 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2407

Urmărirea sumelor neplătite

Creditorul ipotecar nu este ținut, el însuşi, să recupereze în justiție sumele neplătite de debitorul creanței ipotecate. El este însă dator să îl informeze de îndată

pe cel care a constituit ipoteca cu privire la orice nereguli la plata sumelor datorate de către debitorul creanței ipotecate."

142. Alineatul (4) al articolului 2409 se abrogă.

143. Alineatul (1) al articolului 2413 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Înregistrarea operațiunilor privind ipotecile mobiliare, a operațiunilor asimilate acestora, precum şi a altor drepturi prevăzute de lege se efectuează în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, denumită în prezentul cod şi „arhivă"."

144. Articolul 2420 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2420

Concursul ipotecilor mobiliare

(1) Rangul ipotecilor perfecte se determină potrivit ordinii înscrierii sau perfectării ipotecilor, cu excepțiile prevăzute de lege."

(2) Ipoteca perfectă este întotdeauna preferată ipotecilor care nu au fost perfectate."

145. Alineatul (2) al articolului 2422 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Ipoteca imobiliară perfectată în aceeaşi zi cu o ipotecă mobiliară va fi preferată acesteia din urmă."

146. Articolul 2423 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2423

Concursul dintre ipotecile înscrise și gaj

Creditorul a cărui ipotecă este înscrisă în arhivă este preferat creditorului gajist, chiar dacă acesta a obținut detenția bunului ipotecat anterior înscrierii ipotecii."

147. Alineatele (1) și (3) ale articolului 2427 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Creditorul ipotecar poate ceda unui creditor chirografar rangul creanței sale ipotecare. De asemenea, creditorii ipotecari pot conveni schimbarea rangului ipotecilor lor, sub condiția notării în registrul de publicitate respectiv.

(...)

(3) În toate cazurile, cesiunea rangului se face în limita creanței ipotecare al cărei rang a fost cedat, iar schimbul rangului se face în limita creanței ipotecare care are rangul preferat."

148. După alineatul (3) al articolului 2443 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care este necesară folosirea forței, organul de executare este obligat să revină în cursul aceleiaşi zile, însoțit de poliție, pentru a prelua bunul afectat garanției. Nu este necesară prezentarea unei hotărâri judecătoreşti sau a altui act provenind de la autoritățile administrative."

149. La articolul 2446 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) în conformitate cu regulile stabilite prin contractul de ipotecă, atunci când nu există o piață organizată pentru bunul ipotecat sau dacă nu există practici comerciale standardizate, vânzarea bunurilor este comercial rezonabilă dacă are loc."

150. La articolul 2451, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) data, ora şi locul la care va avea loc licitația publică, precum şi prețul de pornire al licitației ori, după caz, data şi ora cu începere de la care creditorul va dispune de bun."

151. Alineatul (2) al articolului 2452 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Opoziția suspendă de drept procedura de vânzare până la soluționarea definitivă a cauzei. Creditorul ipotecar care nu a preluat încă bunul va putea să o facă şi pe perioada judecării opoziției."

152. La Cartea a V-a, Titlul XI, Capitolul IV, Secțiunea a 2-a, denumirea punctului III al paragrafului 1 va fi următoarea:

„Preluarea bunului ipotecat în contul creanței"

153. La articolul 2460, denumirea marginală se modifică și va fi următoarea:

„Preluarea bunului ipotecat în contul creanței"

154. Alineatul (2) al articolului 2460 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Consimțământul constituitorului la preluarea bunului de către creditor în contul creanței trebuie să fie exprimat în scris şi să fie ulterior neexecutării."

155. Articolul 2461 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.2461

Notificarea ofertei de preluare în contul creanței

Creditorul care doreşte să preia bunul ipotecat pentru stingerea creanței sale va înscrie în arhivă un aviz de preluare în contul creanței şi va notifica această ofertă persoanelor prevăzute la art. 2450."

156. La articolul 2462, denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2462

Opunerea la preluarea în contul creanței"

157. Alineatul (1) al articolului 2462 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Opunerea la preluarea bunului în contul creanței făcută de persoanele prevăzute la art. 2450 produce efecte numai dacă este comunicată creditorului în termen de 15 zile de la notificare."

158. Articolul 2463 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2463

Efectele preluării în contul creanței

(1) Preluarea bunului de către creditor în contul creanței:

a) stinge creanța ipotecară;

b) transferă creditorului toate drepturile pe care constituitorul le are asupra bunului;

c) stinge toate ipotecile şi privilegiile de rang inferior.

(2) Contractul de ipotecă, împreună cu notificarea de preluare în contul creanței, ține loc de titlu de proprietate."

159. Alineatul (2) al articolului 2474 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) El este, de asemenea, obligat să restituie bunurile şi să plătească persoanei împotriva căreia a pornit urmărirea o treime din valoarea acestor bunuri."

160. Alineatul (2) al articolului 2475 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Creditorul este, de asemenea, dator să plătească persoanei împotriva căreia a pornit urmărirea o treime din valoarea bunurilor supuse urmăririi la momentul vânzării."

161. Alineatul (1) al articolului 2476 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru a stabili valoarea bunului în cazul prevăzut la art. 2475 alin. (3), creditorul şi constituitorul vor desemna câte un expert evaluator."

162. Denumirea marginală a articolului 2477 va fi următoarea:
„Încălcarea regulilor privitoare la distribuirea prețului"

163. Articolul 2480 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2480

Obiectul gajului

Gajul poate avea ca obiect bunuri mobile corporale sau titluri negociabile emise în formă materializată."

164. Alineatul (1) al articolului 2485 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Gajul există numai atât timp cât creditorul deține bunul gajat sau, după caz, cât timp este valabilă andosarea titlului la ordin."

165. Articolul 2495 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2495

Noțiunea

(1) Cel care este dator să remită sau să restituie un bun poate să îl rețină cât timp creditorul nu îşi execută obligația sa izvorâtă din acelaşi raport de drept sau, după caz, atât timp cât creditorul nu îl despăgubeşte pentru cheltuielile necesare şi utile pe care le-a făcut pentru acel bun ori pentru prejudiciile pe care bunul i le-a cauzat.

(2) Prin lege se pot stabili şi alte situații în care o persoană poate exercita un drept de retenție."

Secțiunea a 2-a

Modificarea și completarea unor legi speciale

Art. 185 - Legea notarilor publici și activității notariale nr.36/1995 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.92 din 16 mai 1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Părțile pot fi reprezentate la autentificare printr-un mandatar cu procură specială autentică. În această situație, notarul este obligat să verifice în registrul național dacă acea procură a fost revocată, iar în cazul revocării respinge cererea de autentificare."

2. După alineatul (2) al articolului 58 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„În vederea aplicării alin.(2), regulamentul va prevedea organizarea şi modalitățile de întocmire şi de consultare a registrului național electronic al revocărilor procurilor autentice."

Art. 186 - Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 69^1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.69^1 - În România, asigurările şi reasigurările sunt supuse dispozițiilor Codului civil şi ale prezentei legi."

2. Articolul 69^2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.69^2 - Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme obligatorii în aplicarea dispozițiilor Codului civil şi ale prezentei legi."

Art. 187 - Alineatul (3) al articolului 20 din Ordonanța Guvernului nr.19/1997 privind transporturile, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.552 din 11 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Contractul de transport în interes public se încheie între transportator şi beneficiar în condițiile Codului civil şi se probează, pentru transportul de persoane, printr-un titlu de transport înmânat pasagerului, iar pentru transportul de mărfuri, printr-un document specific de transport."

Art. 188 - Alineatul (7) al articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.834 din 9 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Contractul de transport se încheie şi se execută în conformitate cu prevederile Codului civil, ale Regulamentului de transport pe căile ferate din România, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr.7/2005, republicată, ale acordurilor şi convențiilor internaționale la care România este parte şi ale actelor normative date în aplicarea acestora."

Art. 189 - Alineatul (1) al articolului 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.148 din 8 aprilie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.241/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.265 din 23 mai 2001, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru contractele de închiriere cu durată mai mare de un an supuse art. 26, proprietarul poate cere majorarea chiriei, dacă nu a renunțat la acest drept prin contractul de închiriere."

Art. 190 - Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.611 din 14 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Ipoteca imobiliară constituită pentru garantarea creditului ipotecar pentru investiții imobiliare durează până la rambursarea integrală a tuturor sumelor datorate în temeiul respectivului contract de credit ipotecar."

2. Alineatul (1) al articolului 3^1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Prevederile art. 2380 din Codul civil nu se aplică ipotecilor imobiliare constituite pentru garantarea creditelor ipotecare pentru investiții imobiliare acordate în condițiile prezentei legi."

3. Articolul 4 se abrogă.

4. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34 - Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, ale Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, ale Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți şi consumatori, republicată, ale Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii şi armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, ale Codului penal, precum şi ale Codului civil, în măsura în care prezenta lege nu conține dispoziții contrare."

Art. 191 - Ordonanța Guvernului nr. 9/2000 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.26 din 25 ianuarie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr.356/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.425 din 18 iunie 2002 se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 1** – (1) Părțile sunt libere să stabilească, în convenții, rata dobânzii atât pentru restituirea unui împrumut al unei sume de bani, cât şi pentru întârzierea la plata unei obligații băneşti.

(2) Dobânda datorată de debitorul obligației de a da o sumă de bani la un anumit termen, calculată pentru perioada anterioară împlinirii termenului scadenței obligației este denumită „dobândă remuneratorie".

(3) Dobânda datorată de debitorul obligației băneşti pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită „dobândă penalizatoare".

(4) Dacă nu se precizează altfel, termenul de „dobândă" din prezenta ordonanță priveşte atât dobânda remuneratorie, cât şi dobânda penalizatoare.

(5) Prin „dobândă" se înțelege nu numai sumele socotite în bani cu acest titlu, dar şi alte prestații sub orice titlu sau denumire, la care debitorul se obligă drept echivalent al folosinței capitalului."

2. Alineatele (2) și (3) ale articolului 3 se abrogă.

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 4** - În raporturile cu element de extraneitate, atunci când legea română este aplicabilă şi când s-a stipulat plata în monedă străină, dobânda legală este de 6% pe an."

4. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 5** – (1) În raporturile care nu decurg din exploatarea unei întreprinderi, în sensul art.3 alin.(3) din Codul civil, dobânda nu poate depăşi dobânda legală cu mai mult de 50% pe an.

(2) Orice clauză prin care se încalcă dispozițiile alin. (1) este nulă de drept. În acest caz, creditorul este decăzut din dreptul de a pretinde dobânda legală.

(3) Valabilitatea nivelului dobânzii convenționale se determină prin raportare la dobânda legală în vigoare la data stipulării."

5. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 6** – Dobânda trebuie să fie stabilită prin act scris. În lipsa acestuia, se datorează numai dobânda legală.

6. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 7** - Plata anticipată a dobânzii remuneratorii se poate efectua pe cel mult 6 luni. Dobânda astfel încasată nu este supusă restituirii, indiferent de variațiile ulterioare.

7. Alineatul (2) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cu toate acestea, dobânzile remuneratorii se pot capitaliza şi pot produce dobânzi."

8. Articolul 9 se abrogă.

9 . Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.10 - Dobânzile percepute sau plătite de Banca Națională a României, de instituțiile de credit, de instituțiile financiare nebancare şi de Ministerul Finanțelor Publice, precum şi modul de calcul al acestora se stabilesc prin reglementări specifice."

10. După articolul 10, se introduce un nou articol, art.10[1] cu următorul cuprins:

„Art.10[1] – Dispozițiile art. 1535 şi art. 1538-1543 din Codul civil sunt aplicabile dobânzii penalizatoare."

Art. 192 – La articolul 48 alineatul (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) câştigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, exclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității".

Art. 193 – Articolul 53[3] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 22 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.53[3] - Executarea transportului rutier public şi a activităților conexe acestuia se realizează pe bază de contract de transport."

Art. 194 - Alineatul (2) al articolului 5 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.78 din 30 ianuarie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.222/2004 va avea următorul cuprins:

„(2) Contractelor de garanție financiară şi garanțiilor financiare prevăzute de prezenta ordonanță nu le sunt aplicabile dispozițiile referitoare la ipotecile mobiliare cuprinse în Codul civil."

Titlul VIII
Dispoziții cu privire la Cartea a VI-a – „Despre prescripția extinctivă, decădere și calculul termenelor" a Codului civil

Capitolul I
Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare

Art. 195 - Prescripțiile începute şi neîmplinite la data intrării în vigoare a Codului civil sunt şi rămân supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.

Art. 196 - Dispozițiile art. 2515 din Codul civil nu validează convențiile având ca obiect modificarea regimului legal al prescripției încheiate anterior intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 197 - Dispozițiile art. 2532 pct. 6 şi 7 din Codul civil privitoare la suspendarea cursului prescripției se aplică şi în cazul prescripțiilor începute înainte de intrarea în vigoare a Codului civil, dacă împrejurările care atrag suspendarea s-au produs după această din urmă dată.

Art. 198 - Dispozițiile art. 2539 alin.(2) teza a doua din Codul civil se aplică şi în cazul cererii de chemare în judecată sau de arbitrare introduse după intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 199 - Dispozițiile art. 2548 alin. (1) şi (2) din Codul civil se aplică numai termenelor de decădere care au început să curgă după intrarea în vigoare a Codului civil.

Capitolul II
Dispoziții de modificare și completare a unor legi

Art. 200 – Cartea a VI-a – „Despre prescripția extinctivă, decăderea și calculul termenelor" din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.511 din 24 iulie 2009 se modifică și se completează după cum urmează:

1. Denumirea Cărții a VI-a se modifică și va fi următoarea:
„Despre prescripția extinctivă, decădere și calculul termenelor"

2. Articolul 2506 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art.2506
Efectele prescripției împlinite
(1) Prescripția nu operează de plin drept.
(2) După împlinirea termenului de prescripție, cel obligat poate să refuze executarea prestației.
(3) Cel care a executat de bunăvoie obligația după ce termenul de prescripție s-a împlinit nu are dreptul să ceară restituirea prestației, chiar dacă la data executării nu ştia că termenul prescripției era împlinit.
(4) Recunoaşterea dreptului, făcută printr-un act scris, precum şi constituirea de garanții în folosul titularului dreptului a cărui acțiune este prescriptibilă sunt valabile, chiar dacă cel care le-a făcut nu ştia că termenul de prescripție era împlinit. În aceste cazuri sunt aplicabile regulile de la renunțarea la prescripție."

3. Articolul 2513 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art.2513
Momentul până la care se poate invoca prescripția
Prescripția poate fi opusă numai în primă instanță, prin întâmpinare sau, în lipsă, cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate."

4. Alineatul (4) al articolului 2515 se modifică și va avea următorul cuprins:
„(4) Termenele de prescripție pot fi reduse sau mărite, prin acordul expres al părților, fără însă ca noua durată a acestora să fie mai mică de un an şi nici mai mare de zece ani, cu excepția termenelor de prescripție de zece ani sau mai lungi care pot fi prelungite până la 20 de ani."

5. După alineatul (1) al articolului 2519 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:

„(2) De asemenea, se prescrie în 2 ani dreptul la acțiune privitor la plata remunerației cuvenite intermediarilor pentru serviciile prestate în baza contractului de intermediere."

6. La articolul 2520 alineatul (1), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. întreprinzătorilor din alimentația publică sau hotelierilor pentru serviciile pe care le prestează. "

7. Articolul 2525 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.2525

Dreptul la acțiunea în restituirea prestațiilor

Prescripția dreptului la acțiune în restituirea prestațiilor făcute în temeiul unui act anulabil ori desființat pentru rezoluțiune sau altă cauză de ineficacitate începe să curgă de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a desființat actul."

8. Articolul 2526 se modifică va avea următorul cuprins:

„Art. 2526

Dreptul la acțiunea în executarea prestațiilor succesive

Când este vorba de prestații succesive, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data la care fiecare prestație devine exigibilă, iar dacă prestațiile alcătuiesc un tot unitar, de la data ultimei prestații datorate."

9. La articolul 2537, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. prin constituirea ca parte civilă pe parcursul urmăririi penale sau în fața instanței de judecată până la începerea cercetării judecătoreşti; în cazul în care despăgubirile se acordă, potrivit legii, din oficiu, începerea urmăririi penale întrerupe cursul prescripției, chiar dacă nu a avut loc constituirea ca parte civilă;"

10. Alineatul (6) al articolului 2541 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul în care prescripția a fost întreruptă potrivit art. 2537 pct. 3, întreruperea operează până la comunicarea ordonanței de clasare, a ordonanței de suspendare a urmăririi penale ori a hotărârii de suspendare a judecății sau până la pronunțarea hotărârii definitive a instanței penale. Dacă repararea pagubei se acordă, potrivit legii, din oficiu, întreruperea operează până la data când cel împotriva căruia a început să curgă prescripția a cunoscut sau trebuia să cunoască hotărârea definitivă a instanței penale prin care ar fi trebuit să se stabilească despăgubirea."

11. Articolul 2547 va avea următorul cuprins:

„Art.2547

Aplicarea regulilor de la prescripție

Dacă din lege sau din convenția părților nu rezultă în mod neîndoielnic că un anumit termen este de decădere, sunt aplicabile regulile de la prescripție."

Titlul IX
Dispoziții cu privire la Cartea a VII-a – „Dispoziții de drept internațional privat" a Codului civil

Capitolul I

Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare

Art. 201 – (1) Dispozițiile Cărții a VII-a din Codul civil se aplică numai în cauzele deduse instanței judecătorești sau autorității competente după data intrării în vigoare a Codului civil, având ca obiect raporturi juridice cu elemente de extraneitate, indiferent de data și locul încheierii actelor ori producerii sau săvârșirii faptelor generatoare ale respectivelor raporturi juridice.

(2) Cu toate acestea, în cazul raporturilor de drept internațional privat stabilite anterior intrării în vigoare a Codului civil, competența legii determinate potrivit alin.(1) poate fi înlăturată dacă aplicarea sa conduce la consecințe vădit injuste.

(3) În cauzele privind raporturi cu elemente de extraneitate aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau autorităților competente, legea aplicabilă se determină conform normelor de drept internațional privat aplicabile până la data intrării în vigoare a Codului civil.

(4) Dispozițiile alin.(1) și (2) se aplică în mod corespunzător de câte ori ar interveni o modificare a regulilor de drept internațional privat stabilite în Cartea a VII-a din Codul civil.

Art. 202 - (1) Când dreptul substanțial aplicabil unor raporturi cu elemente de extraneitate, desemnat de părți sau, după caz, de autorul actului unilateral conform dispozițiilor Cărții a VII-a din Codul civil a cunoscut modificări până la data aplicării sale, se aplică din acesta normele pertinente care erau în vigoare la data desemnării, în lipsă de prevederi contrare în Cartea a VII-a.

(2) Dacă în dreptul străin stabilit conform regulilor Cărții a VII-a din Codul civil ca fiind dreptul aplicabil în cauză a avut loc o tranziție legislativă, normele de drept substanțial aplicabile în cauză se determină potrivit regulilor de drept tranzitoriu prevăzute în acest sistem de drept.

(3) În cazurile de acceptare a retrimiterii, în condițiile prevăzute la art.2559 din Codul civil, regula de drept internațional privat străină este luată în considerare în forma și conținutul existente la momentul identificării dreptului străin aplicabil.

Art. 203 - Dispozițiile art. 34 și 35 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat sunt aplicabile până la data începerii aplicării Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L7 din 10.01.2009, respectiv a începerii aplicării în Uniunea Europeană a Protocolului de la Haga din 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor alimentare.

Capitolul II
Dispoziții de modificare și completare a unor legi

Art. 204 - Cartea a VII-a – „Dispoziții de drept internațional privat" din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, publicata în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 511 din 24 iulie 2009, se modifica și se completeaza dupa cum urmeaza:

1. Alineatul (1) al articolului 2559 se modifica și va avea urmatorul cuprins:

„(1) Legea străină cuprinde dispozițiile de drept material, inclusiv normele conflictuale, afara de dispoziții contrare."

2. Denumirea marginală a articolului 2566 se modifică și va fi următoarea:

„Normele de aplicare imediată"

3. Articolul 2570 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2570

Determinarea și proba reședinței obișnuite

(1) În sensul prezentei cărți, reşedința obişnuită a persoanei fizice este în statul în care persoana îşi are locuința principala, chiar dacă nu a îndeplinit formalitățile legale de înregistrare. Reşedința obişnuită a unei persoane fizice acționând în exercițiul activității sale profesionale este locul unde această persoană are stabilimentul său principal.

(2) Pentru determinarea locuinței principale vor fi avute în vedere acele circumstanțe personale şi profesionale care indică legături durabile cu acest stat sau intenția de a stabili asemenea legături.

(3) Reşedința obişnuită a persoanei juridice este în statul în care aceasta îşi are stabilimentul principal.

(4) Stabilimentul principal al unei persoane juridice este locul unde aceasta si-a stabilit administrația centrală.

(5) Dovada reşedinței obişnuite se poate face cu orice mijloace de probă."

4. Articolul 2575 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2575

Dobândirea majoratului

Apartenența unei persoane la o nouă lege națională nu aduce atingere majoratului dobândit potrivit legii care îi era aplicabilă la momentul dobândirii".

5. Alineatele (1) și (3) ale articolului 2578 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Măsurile de ocrotire a persoanei cu capacitate deplină de exercițiu sunt supuse legii statului unde aceasta are reşedința obişnuită la data instituirii tutelei sau la data luării unei alte măsuri de ocrotire.

(3) Legea prevăzută la alin. (1) cârmuieşte şi existența, întinderea, modificarea şi stingerea puterii de reprezentare încredințată de persoana cu capacitate deplină de exercițiu, pentru situația în care nu se va putea îngriji de interesele sale. Ea poate însă alege una dintre următoarele legi:

a) legea națională;

b) legea unei reşedințe obişnuite anterioare;

c) legea statului unde sunt situate bunurile, în ceea ce priveşte măsurile de ocrotire cu privire la bunuri."

6. Alineatul (1) al articolului 2579 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Persoana care, potrivit legii naționale, este lipsită de capacitate sau are capacitate de exercițiu restrânsă nu poate să opună această cauză de nevaliditate celui care, de bună-credință la momentul încheierii actului şi conform legii locului unde actul a fost încheiat, a considerat-o ca fiind deplin capabilă. Această regulă nu se aplică actelor juridice referitoare la familie, moştenire şi la drepturi reale asupra imobilelor situate în alt stat decât cel al locului încheierii actului."

7. Alineatul (2) al articolului 2585 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Efectele promisiunii de căsătorie, precum şi consecințele încălcării ei sunt cârmuite de una din următoarele legi, în ordine:

a) legea reşedinței obişnuite comune a viitorilor soți la data promisiunii de căsătorie;

b) legea națională comună a viitorilor soți, când aceştia nu au reşedința obişnuită în acelaşi stat;

c) legea română, în lipsa legii naționale comune".

8. Alineatul (2) al articolului 2587 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Căsătoria care se încheie în fața agentului diplomatic sau funcționarului consular al României în statul în care acesta este acreditat este supusă formalităților prevăzute de legea română".

9. Alineatul (2) al articolului 2589 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Legea determinată potrivit alin. (1) se aplică atât efectelor personale, cât şi efectelor patrimoniale ale căsătoriei pe care aceasta le reglementează şi de la care soții nu pot deroga indiferent de regimul matrimonial ales de ei."

10. Alineatul (2) al articolului 2591 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Condițiile de formă ale convenției de alegere a legii aplicabile sunt cele prevăzute fie de legea aleasă pentru a guverna regimul matrimonial, fie de legea locului încheierii convenției de alegere. În toate cazurile, alegerea legii aplicabile trebuie să fie expresă şi constatată printr-un înscris semnat şi datat de soți sau să rezulte în mod neîndoielnic din clauzele unei convenții matrimoniale. Când legea română este aplicabilă, trebuie respectate exigențele de formă stabilite de aceasta pentru validitatea convenției matrimoniale".

11. Articolul 2592 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2592

Determinarea obiectivă a legii aplicabile regimului matrimonial

(1) Dacă soții nu au ales legea aplicabilă regimului lor matrimonial, acesta este supus legii aplicabile efectelor generale ale căsătoriei."

12. La articolul 2600 alineatul (1), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) în lipsa reşedinței obişnuite a unuia din soți pe teritoriul statului unde aceştia au avut ultima reşedință obişnuită comună, legea cetățeniei comune a soților la data introducerii cererii de divorț;

d) în lipsa cetățeniei comune a soților, legea ultimei cetățenii comune a soților, dacă cel puțin unul dintre ei a păstrat această cetățenie la data introducerii cererii de divorț;"

13. La articolul 2601, partea dispozitivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Actul întocmit în străinătate prin care se constată voința unilaterală a bărbatului de a desface căsătoria, fără ca legea străină aplicabilă să recunoască femeii un drept egal, nu poate fi recunoscut în România, cu excepția situației când sunt_îndeplinite cumulativ următoarele condiții:"

14. Alineatul (1) al articolului 2605 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Filiația copilului din afara căsătoriei se stabilește potrivit legii naționale a copilului de la data nașterii. Dacă copilul are mai multe cetățenii altele decât cea română, se aplică legea cetățeniei care îi este cea mai favorabilă".

15. Articolul 2608 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.2608

Legea aplicabilă efectelor adopției

Efectele adopției, precum și relațiile dintre adoptator și adoptat sunt cârmuite de legea națională a adoptatorului, iar în cazul când ambii soți sunt adoptatori se aplică legea care guvernează efectele generale ale căsătoriei. Aceeași lege cârmuiește și desfacerea adopției."

16. Articolul 2627 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2627

Aplicarea legii locului unde se află bunul

Condițiile de validitate, publicitatea și efectele ipotecii mobiliare sunt supuse legii locului unde se află bunul la data încheierii contractului de ipotecă mobiliară".

17. Alineatele (2) și (3) ale articolului 2634 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Existența și validitatea consimțământului exprimat prin declarația de alegere a legii aplicabile sunt supuse legii alese pentru a cârmui moștenirea.

(3) Declarația de alegere a legii aplicabile trebuie să îndeplinească, în ceea ce privește forma, condițiile unei dispoziții pentru cauză de moarte. Tot astfel, modificarea sau revocarea de către testator a unei asemenea desemnări a legii aplicabile trebuie să îndeplinească, în ceea ce privește forma, condițiile de modificare sau de revocare ale unei dispoziții pentru cauză de moarte."

18. Articolul 2636 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2636

Domeniul de aplicare a legii moștenirii. Succesiunea vacantă

(1) Legea aplicabilă moștenirii stabilește îndeosebi:

a) momentul și locul deschiderii moștenirii;

b) persoanele cu vocație de a moșteni;

c) calitățile cerute pentru a moșteni;

d) exercitarea posesiei asupra bunurilor rămase de la defunct;

e) condițiile și efectele opțiunii succesorale;

f) întinderea obligației moștenitorilor de a suporta pasivul;

g) condițiile de fond ale testamentului, modificarea și revocarea unei dispoziții testamentare, precum și incapacitățile speciale de a dispune sau de a primi prin testament;

h) partajul succesoral.

(2) În cazul în care, conform legii aplicabile moştenirii, succesiunea este vacantă, bunurile situate sau, după caz, aflate pe teritoriul României sunt preluate de statul român în temeiul dispozițiilor legii române privitoare la atribuirea bunurilor unei succesiuni vacante."

19. Alineatul (3) al articolului 2642 se modifică si va avea următorul cuprins:

„(3) Dreptul la replică împotriva atingerilor aduse personalității este supus legii statului în care a apărut publicația sau de unde s-a difuzat emisiunea."

20. Alineatul (4) al articolului 2645 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Dreptul unei instituții publice de a exercita regresul este stabilit de legea aplicabilă statutului său organic. Admisibilitatea şi exercițiul regresului sunt cârmuite de dispozițiile alin. (2) şi (3)."

Titlul X
Dispoziții finale

Art. 205 – (1) Organizarea, funcționarea şi atribuțiile instanței de tutelă şi de familie se stabilesc prin legea privind organizarea judiciară.

(2) Până la reglementarea prin lege a organizării si funcționării instanței de tutelă, atribuțiile acesteia, prevăzute de Codul civil, sunt îndeplinite de instanțele, secțiile sau, după caz, completele specializate pentru minori şi familie.

(3) Cererile în curs de soluționare la data intrării în vigoare a Codului civil rămân să fie soluționate de instanțele judecătoreşti, sau, după caz, de autoritățile administrative competente potrivit legii în vigoare la data sesizării lor.

Art. 206 – În sensul Codului civil, precum şi al legislației civile în vigoare, prin expresiile „alienație mintală" sau „debilitate mintală", se înțelege o boală psihică sau un handicap psihic ce determină incompetența psihică a persoanei de a acționa critic şi predictiv privind consecințele social-juridice care pot decurge din exercitarea drepturilor şi obligațiilor civile.

Art. 207 – (1) Cu excepția art.535 din Codul civil, în cuprinsul Codului civil termenul „necorporal" se înlocuieşte cu termenul „incorporal".

(2) În cuprinsul art. 44, art.144 alin. (3), art.146 alin. (4), art. 172, art. 211 alin.(2), art.316 alin.(2), art. 386 alin.(1), art. 689 alin.(3), art. 990 alin.(1), art. 991 din Codul civil, expresia „lovite de nulitate relativă" se înlocuieşte cu expresia „anulabile".

(3) În cuprinsul art. 215 alin.(1), art.297 alin.(1), art.299, art.347 alin.(1), art. 1064 alin. (2), art.1248 alin. (4), art. 1251, art. 1252 din Codul civil, expresia „lovit/lovită de nulitate relativă" se înlocuieşte cu expresia „anulabil/anulabilă", după caz.

(4) În cuprinsul art. 338 din Codul civil, expresia „lovită de nulitate" se înlocuieşte cu expresia „desființată".

(5) În cuprinsul art. 990 alin. (4) din Codul civil, expresia „termenul de prescripție a acțiunii în nulitate relativă" se înlocuieşte cu expresia „termenul de prescripție a dreptului la acțiunea în anulabilitate".

(6) În cuprinsul art. 1934 alin. (1) din Codul civil, expresia „nulitatea societății" se înlocuieşte cu expresia „anulabilitatea societății".

(7) În cuprinsul Codului civil, termenul „comunitar" se înlocuieşte cu termenul „european" iar termenul „comunitare" se înlocuieşte cu sintagma „de drept european"

Art. 208 – Termenul de „garanție" din cuprinsul art. 99[1] al Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare se înlocuieşte cu cel de „ipotecă".

Art. 209 – La data intrării în vigoare a Codul civil termenii şi expresiile din legislația civilă în vigoare se înlocuiesc de drept cu termenii şi expresiile corespondente din Codul civil.

Art. 210 – (1) În termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi, Guvernul va supune Parlamentului spre adoptare următoarele proiecte de acte normative:

a) proiectul de lege privind reproducerea umană asistată medical cu terț donator;

b) proiectul de lege pentru modificarea şi completarea Legii nr.119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată;

c) proiectul de lege pentru modificarea şi completarea Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în vederea reglementării tratamentului fiscal al fiduciei;

d) proiectul de lege privind organizarea şi funcționarea Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare;

e) proiectele oricăror alte acte normative a căror adoptare este necesară în vederea intrării în vigoare sau a aplicării Codului civil.

(2) În termenul prevăzut la alin.(1), Guvernul va adopta, prin hotărâre, norme referitoare la înregistrarea contractului de fiducie şi a modificărilor sale la organele competente prevăzute în art. 780 alin.(1) şi (2) din Codul civil, precum şi norme referitoare la avizul de fiducie şi la înscrierea acesteia în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

(3) În termenul prevăzut la alin.(1), se aprobă prin ordin al ministrului justiției Normele metodologice privind organizarea şi funcționarea Registrului național notarial al regimurilor matrimoniale, precum şi procedura de înscriere şi consultare a acestuia.

Art. 211 – În termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, Banca Națională a României şi Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor emite norme comune referitoare la plasamentele prezumate a fi sigure, conform art. 831 din Codul civil.

Art. 212- În vederea aplicării dispozițiilor art.2323-2479 din Codul civil, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare va modifica dispozițiile Titlului VI, Capitolul 3, Secțiunea 3 din Codul S.C. Depozitarul Central S.A., aprobat prin Decizia nr. 1407/20.06.2006, cu modificările şi completările ulterioare, în sensul de a permite transferul instrumentelor financiare ipotecate şi constituirea unor ipoteci de rang subsecvent fără acordul constituitorului ipotecii de rang preferat.

Art. 213 – În termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, legile, inclusiv Legea nr.287/2009 privind Codul civil,

precum şi ordonanţele de urgenţă şi ordonanţele Guvernului, modificate şi/sau completate prin prezenta lege, vor fi republicate, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. 214 – (1) Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.511 din 24 iulie 2009 intră în vigoare la 1 octombrie 2011.

(2) Actele normative prevăzute la art.210 -213 intră în vigoare la data intrării în vigoare a Codului civil.

Art. 215 – Prezenta lege intră în vigoare la data prevăzută de art.214 alin.(1), cu excepţia articolelor art.210 – 213, care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 216 – La data intrării în vigoare a Codului civil se abrogă:

- Codicele civil (sau Codul civil din 1864), cu modificările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 271 din 4 decembrie 1864, nr.7 (supl.) din 12 ianuarie 1865, nr.8 (supl.) din 13 ianuarie 1865, nr.8 (supl.) din 14 ianuarie 1865, nr.11 (supl.) din 16 ianuarie 1865, nr.13 (supl.) din 19 ianuarie 1865;
- Legea nr.313/1879 pentru anularea clauzei penale din oricare contracte şi pentru adaosul unui alineat la art.1089 din Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.40 din 20 februarie 1879;
- Codicele de comerţ din 1887, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.31 din 10 mai 1887, cu excepţia dispoziţiilor Cărţii a II-a „Despre comerţul maritim şi despre navigaţie", care se vor aplica până la intrarea în vigoare a Codului maritim, precum şi a art.907 - 935, care se vor aplica până la intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă;
- Decretul nr. 2142 din 12 iunie 1930 pentru funcţionarea cărţilor funduare centrale pentru căile ferate şi canaluri;
- Legea nr. 178/1934 privind reglementarea contractului de consignaţie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.173 din 30 iulie 1934;
- art. 17 şi art. 19 - 28 din Legea nr. 153/1937 pentru magazinele generale şi warantarea mărfurilor şi cerealelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 7 aprilie 1937;
- Decretul - lege nr. 115 din 27 aprilie 1938 pentru unificarea dispoziţiunilor referitoare la cărţile funciare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.95 din 27 aprilie 1938, cu modificările ulterioare;
- Codul civil Carol al II-a, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 206 din 6 septembrie 1940;
- Codul comercial Carol al II-lea, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 194 din 23 august 1940;
- Legea nr.319/1944 pentru dreptul de moştenire al soţului supraviţuitor, publicat în Monitorul Oficial nr.133 din 10 iunie 1944;
- *Legea nr.163/1946 pentru înlocuirea provizorie cu cărţi de evidenţă funciară* a cărţilor funciare distruse, sustrase sau pierdute, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.62 din 14 martie 1946, cu modificările ulterioare;
- Legea nr. 242/1947 pentru transformarea cărţilor funciare provizorii din vechiul Regat în cărţi de publicitate funciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.157 din 12 iulie 1947, cu modificările ulterioare;

- Legea nr. 4/1953 privind Codul familiei, republicată în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu modificările şi completările ulterioare;

- Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice, publicat în Buletinul Oficial nr.8 din 30 ianuarie 1954, cu modificările ulterioare;

- Decretul nr.32/1954 pentru punerea în aplicare a Codului Familiei şi a Decretului privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice, publicat în Buletinul Oficial nr.9 din 31 ianuarie 1954, cu excepţia art.30-43, care se vor aplica până la intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă;

- Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripţia extinctivă, republicat în Buletinul Oficial nr. 11 din 15 iulie 1960;

- art.124 alin.(1) din Legea nr.31/1990 privind societăţile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările şi completările ulterioare;

- art. 1- 33 si art. 36 - 147 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internaţional privat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 1 octombrie 1992;

- Legea arendării nr. 16/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.91 din 7 aprilie 1994, cu modificările şi completările ulterioare;

- art. 68 alin.(2) şi art. 71-74 din Legea notarilor publici şi a activităţii notariale nr.36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.92 din 16 mai 1995, cu modificările şi completările ulterioare;

- art. 9 – 47 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările şi reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.303 din 30 decembrie 1995, cu modificările şi completările ulterioare;

- art.21 - 33 din Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997;

- art. 7, art.14 şi art.15 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.743 din 2 noiembrie 2009, cu modificările şi completările ulterioare;

- art. 1, art.2, art. 5, art. 7, art. 10 alin. (1), art. 11, art. 12 alin. (1) – (4) şi (6), art.13 şi art.17 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările şi completările ulterioare;

- Titlul VI „Regimul juridic al garanţiilor reale mobiliare" din Legea nr.99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.236 din 27 mai 1999, cu modificările ulterioare;

- art.12, art.14-25, art.32 alin. (2) şi art. 43-44 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999 privind protecţia chiriaşilor şi stabilirea chiriei pentru spaţiile cu destinaţia de locuinţe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.148 din 8 aprilie, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare; de la aceeaşi dată dispoziţiile art.12 şi art.14-25 nu se mai aplică nici contractelor de închiriere a locuinţei în curs de executare;

- Legea nr. 509/2002 privind agenţii comerciali permanenţi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.581 din 6 august 2002;

- art.40 alin.(1), art.41 şi art.42 din Legea nr.272/2004 privind protecţia şi promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.557 din 23 iunie 2004;

- art.1, art.5 - 13, art.16, art.18 alin. (2) teza întâi, art.56 alin. (1) - (4), art. 57, art.59 – 63 şi art. 65 din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopţiei, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 19 noiembrie 2009;

- art. 90 alin.(2) din Legea gazelor nr. 351/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.679 din 28 iulie 2004, cu modificările şi completările ulterioare;

- Titlul X „Circulaţia juridică a terenurilor" din Legea nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.653 din 22 iulie 2005;

- art. II din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr.64/2010 privind modificarea şi completarea Legii cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr.7/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 2 iulie 2010;

- *orice alte dispoziţii contrare, chiar dacă acestea sunt cuprinse în legi* speciale.